

Γ'

Καθίδρυσις Ῥωστικοῦ πατριαρχείου.

ΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΡΣΕΝΙΟΥ.

Γίνωσκε πάλιν, ἀδελφέ, τῇ πρώτῃ τοῦ Μαΐου
ἐν κάστρῳ Λόβι ἤλθέ μοι γράμμα τοῦ Πατριάρχου
Ἱερεμίου τοῦ σοφοῦ, τοῦ νέου τε Ἰώβου,
τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ παναγιωτάτου,
καὶ δημοτρόπου τρόποις τε προφήτου Ἱερεμίου
καὶ ἔγραφέ με νὰ ἐλθῇ ἀπ' ἐκεῖ νὰ πηγαίνῃ
εἰς μέγαν Ἰωάννην τε Λεχίας καντζηλήρην,
νὰ λάβῃ γράμμα ἐξ αὐτοῦ καὶ τοῦ ῥηγὸς Λεχίας,
νὰ εὐγῇ ἐκ τὰ σύνορα Λεχίας, Λιθβανίας,
νὰ πορευθῇ πρὸς μέγιστον Ῥωσσίας βασιλέα,
Θεόδωρον ὀρθόδοξον τὸν κράτιστον καὶ μέγαν.
Καὶ ὡς τὸ γράμμα εἶδα ἡγὼ λίαν πολλὰ ἐχάρην,
ἀνέστην ἐκ τῆς κλίνης μου, ταχέως ἐτοιμάσθην,
ἵππους, ἀμάξι ἀγύρασα καὶ ὅσα κάμνουν χρεῖα,
τὰ πράγματά μου ἔβαλα ὅλα εἰς ὄρδινίαν.
Καὶ μεθ' ἡμέρας οὐ πολλὰς ἤλθεν ὁ πατριάρχης
εἰς τῆς Λεχίας σύνορον, καὶ ἔστειλε καντζηλήρης
ἀνθρώπους του καὶ γράμματα εἰς αὐτὸν νὰ πηγαίνουν,
εἰς τὸ Ζαμόσκι κάστρον του αὐτὸν νὰ προσκαλέσων.
Ἦκουσα πῶς ἀπέρασε, ἔς τὸν καντζηλήρην πάγει,
ἐγὼ καὶ ἐβιάστηκα καὶ ἔφθασα ἔς τὸ Ζαμόσκι.
Παρασκευὴ ἐκίνησα μέσα ἀπὸ τὸ Λόβι,

ἡμέρα τῇ Κυριακῇ ἔφθασα 'ς τὸ Ζαμόσκι.
 Ἀντάμωσα καὶ ἔβαλα τότε τὸν πατριάρχην
 μετάνοιαν ἐδαφιὴν, μ' εὐλάβειαν μεγάλην
 προσκύνησα, ἐφίλησα τὴν κεφαλὴν καὶ γόνα·
 τῇ εἰκοστῇ Μαΐου τε Κυριακῇ ἡμέρα
 εὐλόγησε, συγχώρησεν, εἶπέ μοι νὰ καθίσω,
 καὶ λόγους εἶπε λυπηροῦς, καὶ ἤλθέ μοι νὰ κλαύσω,
 πάθη τὰ πολυφήγητα πῶπαθε 'ς τὴν Τουρκίαν,
 εἰς Πόλιν, εἰς τὴν Ῥόδον τε ἐκεῖ 'ς τὴν ἑξορίαν.
 Εἶπε κ' ἐμένα, πῶς ἔχεις ἐδῶ εἰς τὴν Δεχίαν ;
 Ὡ δέσποτα, καλῶς, εἶπα, μ' εὐχὴν σου τὴν ἀγίαν.
 Τότε καὶ τὸν ἀνήγγειλα διὰ νὰ πάγω μ' αὐτὸν
 εἰς μέγαν τὸν ὑπέρτατον τὸν βασιλέα Ῥοῦσον.
 Αὐτὸς μὲ ἀποκρίθηκε μὲ εὐμορφον τὸ σχῆμα,
 ἐλθέ, παιδί μου, μετ' ἐμὲ νὰ πᾶμε 'ς τὴν Ῥωσίαν.
 Ὁ καντζηλέρης ὁ λαμπρὸς πολλὰ ἐφίλευσέ τον,
 αὐτὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους του καὶ ὅσοι ἦσαν μ' αὐτὸν
 κι' ἀπ' ἐκεῖ μὲ πολλαῖς τιμαῖς τὸν ἔστειλε νὰ πάγῃ,
 μὲ ὀρισμὸν τοῦ κράλη τε ἐκ τῆς Δεχίας νὰ ἔγῃ.
 ἀνθρώπους μᾶς παρέδωκε νὰ πᾶμεν 'ς τὸ Μπερέστι,
 ἕως τὸ σύνορον ἐκεῖ ὁποῦ 'ναι εἰς τὴν μέσσην
 Δεχίας Λιτβανίας τε, ἐκεῖ καὶ κόνεψάν μας,
 καλὰ μᾶς δεξιώθηκαν ἐκεῖ καὶ φίλευσάν μας.
 Ἀπ' ἐκεῖ ἐξεβήκαμεν 'ς τὴν Βίλνα νὰ ὑπᾶμεν
 ἀνθρώπους μᾶς παρέδωκαν ἕως ἐκεῖ νὰ πᾶμεν.
 Εἰς πέντε ὀλοπλέρωταις ἡμέραις ἔφθασάμεν
 ἀπὸ τοῦ Μπερέστι ἡμεῖς 'ς τὴν Βίλνα κόνεψάμεν.
 Καὶ ὥς τὸ ἤκουσαν ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες καὶ ἄλλοι,
 ὅλοι μᾶς προῦπάντησαν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 Καὶ εἶδα πολλοὺς ἄρχοντας πολλὰ πεπλουτισμένους,
 ἀλλ' ἓνας ὑπερέβαινεν ἐξαίρετα τοὺς ἄλλους·
 σύμβουλος ἦτον τοῦ λαμπροῦ τοῦ κράλη τῆς Δεχίας
 καὶ λογοθέτης μέγιστος ὅλης τῆς Λιτβανίας.
 Ποκάρπην τὸν ἐλέγασιν τὸν εὐγενῆ τὸν ἄρχον

ἐκεῖνον τὸν ὀρθόδοξον ἐξαίρετον τῶν ἄλλων
καλὰ μᾶς δεξιώθηκαν καὶ κατεφίλευσάν μας,
ἡμέρας δύο καὶ δεκα, ποῦ νὰ ᾔχουν τὴν εὐχὴν μας.
Ποκάρπης ἐνδοξότατος ὁ εὐγενὴς ὁ ἄρχων
φιλίαν ἔδειξε πολλὴν ἐξαίρετα τῶν ἄλλων.

Ἄπ' ἐκεῖ ἐκινήσαμεν νὰ πᾶμεν εἰς τὴν Ὀρσαν,
εἰς ἄκρον κάστρον Λιτβανιᾶς σιμὰ εἰς τὴν Ῥωσίαν
ἀνθρώπους μᾶς παρέδωκαν ἐκεῖ διὰ νὰ πᾶμεν,
εἰς μέρας δέκα φθάσαμεν ἐκεῖ καὶ ἐκόνεψάμεν
καλὰ μᾶς δεξιώθηκαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι,
καλὰ καὶ μᾶς ἀπέστειλαν ἕως Ῥωσίας κάστρον,
εἰς κάστρον ὁποῦ λέγουσι Σμολέσικον τὴν κλῆσιν,
ὁποῦ ναι μεγαλώτατον σιμὰ ᾗ τὸν Βορυσθένην,
Ὁ βρόιβονδας ἀπέστειλεν, ὁποῦ ᾗ τὸ κάστρον ἦτον,
ἀνθρώπους καὶ μᾶς ἤφεραν εἰς οἴκους, ὁποῦ ἦτον
ἔξω ἐκ τὸ τειχόκαστρον μέσα εἰς τὸ παζάρι,
καλὰ μᾶς ἐκονέψασι μετὰ τιμὴν μεγάλην.
Καὶ πάλιν ἐξαπέστειλε καὶ ὅλους μᾶς ἐγράψαν,
ὅλους μας σιτερέσιον κατὰ τιμὴν ἐγράψαν.
Ἀνθρώπους τε ἀπέστειλε ταχέως νὰ πηγαίνουν
τὸν βασιλέα μέγιστον τὸ μήνυμα νὰ δώσουν.
Φαγόποτα μᾶς ἔδιδε τὴν καθεκάστην μέραν
αὐτὸς καὶ ὁ ἐπίσκοπος πολλὰ καὶ τιμημένα
ὁμοίως σιτερέσια ἔδιδαν καθ' ἡμέραν,
ὅλους κατὰ τὴν τάξιν μας ἐπλέροναν καθ' ἓνα.

Ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν ἀπέστειλεν ἀνθρώπους,
ταχέως νὰ πηγαίνωμεν ἀντάμα μετ' ἐκείνους,
καὶ γράμματα μᾶς ἤφεραν ἀπὸ τὸν βασιλέα,
τὸν πατριάρχην ἔγραφان τοιούτως καὶ ἐλέγαν :

Θεόδωρος ὀρθόδοξος ὁ μέγας βασιλέας
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου, μεγάλης τῆς Ῥωσίας,
Ἀστραχανίου, Καζανιῦ, μεγάλου Νογγρατίου,
καὶ Ῥαζανίου μέγιστου ἐκείνου τοῦ μεγάλου,
καὶ πάσης γῆς ἀρκτώριας μεγάλου Σιμπηρίου,

παρακαλῶ καὶ δέομαι ἐσένα, δέσποτά μου,
 νὰ λάβῃς κόπον νὰ ἐλθῇς ἐδῶ ᾿ς τὴν Μοσχοβίαν,
 ἐσένα ν' ἀπολαύσωμεν κ' εὐχὴν αὐτὴν ἁγίαν.
 Τότε καὶ ὁ ἐπίσκοπος καὶ βόιβονδας τοῦ κάστρου
 εἰς ἐκκλησίαν πῆρᾶν μας, ὅπου ἔναι εἰς τὰ κάστρων
 ἐκεῖ ἐλειτουργήθημεν τῶν κορυφαίων ἡμέρα
 ἁγίου Πέτρου Παύλου τε, Σαββάτου τε ἡμέρα.
 Ἀπ' ἐκεῖ ἐκινήσαμεν εἰς Μόσχοβον νὰ πᾶμεν,
 μ' ἀνθρώπους τοὺς βασιλικούς ἐκεῖ διὰ νὰ πᾶμεν·
 Φαγόποτα μᾶς ἔδιδαν τὴν καθεκᾶστην μέραν
 ὅλα τῆς βασιλείας τε καὶ τὸ ταχὺ καὶ σφόδρα.
 Εἰς δέκα μέρας φθάσαμεν τὸν Μόσχοβον τὸ κάστρον
 ἐκεῖνο τὸ περβόητον τὸ καλοτειχισμένον.
 Εἰς οἴκους μᾶς ἐκόνεψαν, ὅπου ἔταν ἐπισκόπου
 τοῦ κάστρου τοῦ ὀνομαστοῦ μεγάλου Βαζανίου,
 μὲ προϋπάντησιν καλὴν πολλῶν καλῶν ἀρχόντων
 μὲ πληθὸς ἀναρίθμητον ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων
 Ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν ἄρχοντας τιμημένους
 καὶ ἄλλους ὑπηρέτας τε πολλοὺς παρστεκάτους·
 φαγόποτα μᾶς ἔδιδαν τὴν καθεκᾶστην μέραν
 ἄξια καὶ διάφορα ἀπὸ τὴν βασιλείαν·
 πραπεζαρέοι, μάγειροι, κερνάτοροι καὶ ἄλλοι,
 καὶ ὅλοι παῖδες ἦσαν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 Ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν μέγαν πατριάρχην
 νὰ πάγῃ νὰ τὸν ἐνωθῇ ᾿ς τὸ μέγα τὸ παλάτι·
 ἀνθρώπους ἔστειλε πολλοὺς μαργαφορεμένους,
 ὅλους μὲ χρυσοχάζδια εὐμορφα στολισμένους.
 Ὁ πατριάρχης κίνησε νὰ πάγῃ ᾿ς τὸ παλάτι
 ἐμπρὸς ὑπᾶν οἱ ἄρχοντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 καὶ ὀπισθεν καλόγεροι οἱ μαυροφορεμένοι,
 ᾿ς τὴν μέσσην μ' αὐτὸν ἤμεσθον ἡμεῖς οἱ μαντοφόροι,
 Μονεμβασίας ὁ σοφός, κ' ἐγὼ ὁ Ἐλασσῶνος
 Ἀρσένιος ὁ ταπεινός, ὅπου ἔμαι ἐξ Ἑλλάδος.
 Εἰς τὸ παλάτι πῆγάμεν πλησίον εἰς τὴν σκάλα

ἐκείνην τὴν παμμέγιστον τὴν εὐμορφὴν τὴν σκάλα,
ἐκεῖ καὶ ἐπεζεύσαμεν διὰ νὰ πᾶμεν ἄνω·
ἐκεῖ πάλιν μᾶς ἤφεραν εὐμορφον τὸ μαντάτον
ἄρχοντες ἀξιέπαινοι ἀπὸ τὸν βασιλέα :
τοιούτως ἀποκρίθησαν ἀπὸ τὸν βασιλέα.

Θεόδωρος ὁ ἐνδοξος ὁ μέγας βασιλέας,
ὁ αὐτοκράτωρ μέγιστος μεγάλης τῆς Ῥωσίας,
παρακαλεῖ καὶ δέεται ἐσένα, πατριάρχη,
νὰ δρίσῃς νὰ πηγαίνωμεν ἀπάνω ἔς τὸ παλάτι.

Ὁ πατριάρχης ἅγιος πρὸς τούτους οὕτως ἔφη :
τοῦ βασιλέως ὀρισμὸς χωρὶς ἄλλο νὰ γένη.
Κι' ἀπέκει ἐκινήσαμεν νὰ πορευθῶμεν ἄνω,
μ' ἀνθρώπους ἀναρίθμητους ὁμοῦ μὲ τῶν ἀρχόντων.

Καὶ πάλιν ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
ἄρχοντας ἐνδοξότατους τοὺς δύο λογοθέτας·
κ' ἐκεῖνοι ἐπροσκύνησαν, τούτους τοὺς λόγους εἶπαν,
τοῦ βασιλέως λόγια τὸν πατριάρχην εἶπαν :
Θεόδωρος ὁ βασιλεὺς ὁ αὐτοκράτωρ μέγας,
τῶν βασιλέων βασιλεὺς καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας,
παρακαλεῖ καὶ δέεται πρὸς αὐτὸν νὰ πηγαίνῃς
νὰ σὲ ἰδῇ ἐπιθυμεῖ, καὶ νὰ τὸν εὐλογήσῃς.
Καὶ πάλιν ἔφη πρὸς αὐτοὺς ὁ θεῖος πατριάρχης
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης :
τοῦ βασιλέως ὀρισμὸς χωρὶς ἄλλο νὰ γένη,
εἰς χρόνους ὑπεράπειρους πάντα νὰ βασιλεύῃ.

Καὶ δύο τὸν ἐλάβασιν ἀπὸ ταῖς ἀμασχάλαις,
ὅσον ὁποῦ ἐπήγαμεν ἕως ταῖς δύο θύραις,
ὁποῦ ἔτον τὸ παλάτιον τὸ περιχρυσωμένον,
καὶ βασιλεὺς ὁ μέγιστος τοῦ κάθιστον ἔς τὸν θρόνον.
Ὡς εἶδὲ μας ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου ἔστη,
καὶ κάτω ἐκατέβηκε μὲ σκῆπτρον εἰς τὸ χέρι.

Ὁ πατριάρχης ἔστη δὲ σιμὰ ἔς τὸν βασιλέα,
καὶ πρῶτα ἐπροσκύνησε τὴν εὐμορφὴν εἰκόνα,
ἐκείνην τὴν ἐξάριστον τὴν δέσποιναν τοῦ κόσμου,

ἀγίας θεομήτορος, μεσέτριας τοῦ κόσμου,
 ὁποῦ 'τον με ρομπίνια με λίθους ἀδαμάντους,
 με ζάμφειρους, τοπάζια, καὶ με πολλοὺς μαργάρους,
 κ' ἦτον ἐντὸς εἰς τὸ θρονὶ ἀπάνω βασιλέως,
 ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τοῦ βασιλέως.

Κι' ἀφόντης ἐπροσκύνησεν ἐκείνην τὴν εἰκόνα
 ὁ πατριάρχης, ἔστηκε σιμὰ 'ς τὸν βασιλέα,
 τότε αὐτὸς ἐσήκωσε χεῖρά του τὴν ἀγίαν
 εὐχήθηκεν, εὐλόγησε πολλὰ τὸν βασιλέα,
 χρόνους νὰ ζήσῃ περισσοὺς καὶ αὐξήσιν νὰ κάμῃ,
 τὴν βασιλείαν ποῦ κρατεῖ πολλὰ νὰ τὴν αὐξάνῃ,
 τὰς βασιλείας πάσας τε ὅλας νὰ κυριεύσῃ,
 αὐτὸν νὰ προσκυνήσωσιν Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.
 Καὶ πάλιν εἶπε πρὸς αὐτόν, διάδοχον ν' ἀφήσῃ
 ἐκ τῆς ὁσφύος τῆς αὐτοῦ 'ς τὸν θρόνον του νὰ κάτσῃ.

Τάτες ὁ μέγας βασιλεὺς με εὐμορφον τὸ σχῆμα,
 με ὅλα διαδήματα με ὅλην τὴν κορώναν
 ἐκλινεν ἐπροσκύνησεν, εἶπε τὸν πατριάρχην :
 εὐχαριστῶ σε, δέσποτα καὶ μέγα πατριάρχῃ.
 Θεὸς ὁ παντευλόγητος ὁ ἐφορῶν τὰ πάντα,
 τὰ ὅσα με εὐχήθηκες νὰ με τὰ δώκῃ πάντα.
 Καὶ πάλιν εἶπε πρὸς αὐτόν : δέσποτα καλῶς ἦλθες,
 ὁποῦ 'λθεν ἀγιότης σου 'ς ταῖς ἐδικαῖς μου μέραις.
 Κ' ἀπέκει πῆγε κ' ἔκατσε ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον,
 'ς τὸν μέγαν τὸν ὑπέρτατον τὸν περιχρυσωμένον.
 Ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταξε νὰ κάτσῃ ὁ πατριάρχης
 ἐκ δεξιῶν πλησίον του μετὰ τιμῆς μεγάλης·
 ὥρισε καὶ ἐκαθήσαμεν κ' ἡμεῖς ἐκεῖ 'ς τὸ πλάγι,
 ἐκ δεξιῶν πλησίον του σιμὰ 'ς τὸν πατριάρχην.
 Ὁ βασιλεὺς ποῦ κάθετον ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον,
 με χεῖρά του τὴν δεξιὰν ἐκράτισ τὸ σκῆπτρον,
 ἐκεῖνο τὸ ἐξάισιον τὸ πολυτιμημένον,
 ὁποῦ 'χε λίθους ἐκλεκτοὺς, εὐμορφα καμωμένον,
 τοπάζια, μπαλάσια καὶ εὐμορφα ρομπίνια,

ἀδάμαντους παμμέγιστους, καὶ ἑκλαμπρα ζαφείρια,
εἶχε καὶ εἰς τὸ πλάγι του τὴν σφαῖραν τὴν μεγάλην
δολόχρυσον, ὅπου δηλοῖ ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Οἱ πάντες ὅλοι ἐστέκονταν μ' εὐλάβειαν μεγάλην,
οἱ Κνέζοι τε καὶ ἄρχοντες καὶ ὅλ' οἱ καλογέροι.

Καὶ πάλιν ἐσυκώθηκεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν:
εὐλόγησόν με, δέσποτα ἀξιοτιμημένε.

Καὶ πάλιν ἐπλησίασε καὶ κατευλόγησέ τον,
εὐχήθηκεν, ἀγίασε κ' ἐπολυχρόνησέ τον.

Κ' ἀπ' ἐκεῖ προσκηνήσαμεν κ' εὐγήκαμεν οἱ πάντες,
ὁ πατριάρχης καὶ ἡμεῖς μετὰ τιμαῖς μεγάλαις
καὶ τότε ἐπορεύθημεν μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων
εἰς οἴκους, ὅπου ἡμεστον μετὰ πολλῶν ἀρχόντων·
ἐκεῖ καὶ ἐκαθήσαμεν ἡμέρας κ' ἐβδομάδας
μ' ἀνθρώπους τε βασιλικούς μὲ πλείστους ὑπηρέτας.

Ὁ πατριάρχης μῆνυσεν, ἀπ' ἐκεῖ ἵνα εὐγῇ.
εἰς θρόνον του νὰ πορευθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Τότες ὁ ἀξιέπαινος ἄρχων κυρὸς Μπορούσης,
τοῦ βασιλέως πρῶτιστος καὶ μαίμων βασιλίσσης
καὶ Κασανίου ἄρχων τε ἐκείνου τοῦ μεγάλου,
ὁπῶχει φήμην περισσὴν ἔς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου,
ἔς τὸν πατριάρχην ἔφθασε μετὰ τιμῆς μεγάλης,
καὶ χεῖρά του ἐφίλησε μ' εὐλάβειαν μεγάλην,
χαιρετισμὸν τὸν ἔδωκεν ἀπὸ τὸν βασιλέα,
καὶ ἀπὸ τὴν βασίλισσαν ἐκείνην τὴν ἁγίαν.

Ὁ πατριάρχης ἠχήθηκε καὶ κατευλόγησέν τους,
ἐρώτησε πῶς ἔχουσι πῶς εἶναι ἔς τὴν ὑγίαν τους·

Ὁ ἄρχων ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε δι' ἐκείνους,
μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα καλὰ ναι ἔς τὴν ὑγίαν τους.

ὁ ἄρχων ἐσηκώθηκε κ' εἶπε τὸν πατριάρχην
μὲ φόβον καὶ μ' εὐλάβειαν καὶ μ' εὐμορφὴν τὴν τάξιν
τοὺς λόγους ὅπου εἶπέ τον ὁ μέγας βασιλέας
Θεόδωρος ὁ μέγιστος μεγάλης τῆς Ῥωσσίας:

Ὁ πατριάρχα μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,

ἁγίων ἁγιώτατε τῆς οἰκουμένης ὅλης,
 παρακαλῶ σε δέομαι τοὺς λόγους μου ν' ἀκούσῃς
 ἐκείνους ὅπου εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς Βελίκης,
 Θεόδωρος ὁ κράτιστος ὁ μέγας βασιλέας
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ ὅλης τῆς Ῥωσίας,
 παρακαλεῖ καὶ δέσται ἐσὺ νὰ ἀπομείνης,
 ἐδῶ 'ς τὸν μέγαν Μόσχοβον νὰ ᾔσῃ πατριάρχης
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας πάσης,
 καὶ μέγας νὰ 'νομάζῃσαι ὅλης τῆς οἰκουμένης,
 'σόδημα νὰ 'χῃς περισσὸν ἀμέτρητον τοῦ κόσμου
 ἐσὺ καὶ οἱ ἀνθρώποι σου καὶ ὅλ' οἱ συγγενεῖς σου.
 Ὁ πατριάρχης ἤκουσε τοὺς λόγους τοὺς τοιούτους,
 πρὸς αὐτὸν ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε λόγους τούτους :
 Θεόδωρον εὐχαριστῶ τὸν βασιλέα μέγαν,
 καὶ δέσποιναν βασίλισσαν Εἰρήνην τὴν ἁγίαν,
 πῶς ἔχουν πόθον περισσὸν εὐλάβειαν μεγάλην,
 καὶ νὰ τιμήσουν ἀγαποῦν αὐτῶν τὴν βασιλείαν,
 καὶ ν' ἀποκτήσουν βούλονται ἴδιον πατριάρχην,
 ὅπου 'ναι πρᾶγμα τίμιον εἰς πᾶσαν οἰκουμένην.
 Ἀμὴ αὐτὸ ποῦ ὀρίζουσιν οὐ δύναται νὰ γένη,
 ὅτι μὲ ἀπεντέχουσι μικροί τε καὶ μεγάλοι,
 ἀρχιερεῖς, καὶ ἱερεῖς, καὶ ὅλ' οἱ καλογέροι,
 καὶ πάντες ὅσοι θρίσκονται ἐν Κωνσταντινουπόλει.
 Ἀλλὰ τοῦ βασιλέως μας τὸ θέλημα νὰ γένη,
 μὲ νόμον καὶ μ' ἀρχιερεῖς ἄλλος ἐδῶ νὰ γένη.
 Τότε πολλὰ λυπήθηκεν ἄρχων κυρὸς Μπορούσης,
 τὸ πῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μείν' ὁ πατριάρχης.
 Καὶ ἔλαβε συγχώρησιν νὰ πάγῃ 'ς τὸ παλάτι,
 τοῦ πατριάρχου λόγια τὸν βασιλεῆ νὰ εἶπῃ.
 Εἰς τὸ παλάτι ἔφθασε τὸν βασιλέα νὰ εἶπῃ
 τοὺς λόγους, ὅπου ἤκουσε καὶ πατριάρχης εἶπεν·
 Ὁ βασιλεὺς ὥς ἤκουσε πολλὰ τὸ ἐλυπήθη,
 καὶ εἶπε : τί νὰ πράξωμεν; τὸ θέλημα ἅς γένη
 Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, κ' αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου.

Ἄς ἔλθουν οἱ ἀρχιερεῖς, ὅσοι κι' ἂν εἶναι ὅλοι,
ἀρχιμανδριῖται μέγιστοι καὶ ὅλ' οἱ ἡγουμένοι.
Καὶ ὁρισμὸν ἀπέστειλε ταχέως νὰ πηγαῖν
ἀρχιερεῖς νὰ ἔλθωσι καὶ ὅλ' οἱ ἡγουμένοι.
Καὶ πάντες ἐσυνάχθησαν καὶ σὺν ὁδὸν ἐποίησαν
μέσα εἰς τὸ παλάτιον μετὰ τὸν βασιλέα.

Οἱ πάντες ἄλλοι εἶπασιν, ἂν θέλῃ πατριάρχης
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄλλης τῆς οἰκουμένης,
αὐτὸν ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν ὅσῳ ᾖ ἡ ζωὴ του,
καὶ ὅλοι μας νὰ ἡμεστέν εἰς τὴν ὑποταγὴν του.

Ὁ βασιλεὺς, ἀρχιερεῖς, καὶ ὅλοι τῆς συνόδου,
ἐστείλασι τὸν ἄρχοντα Ἀνδρέαν τοῦ Τζαλκάνου,
ἄνθρωπον γέρον, θαυμαστὸν, πολλὰ πεπαιδευμένον,
τίμιον καὶ ἐνάρετον καὶ λίαν φημισμένον,
καὶ τὸν αὐτοῦ αὐτάδελφον τὸν ἄρχοντα Βασίλῃν,
τὸ τῆς συνόδου βούλευμα νὰ ποῦν τὸν πατριάρχην.
Καὶ ἦλθαν καὶ ἐνώθησαν τὸν μέγαν πατριάρχην,
δεσπότην ἀξιέπαινον εἰς πᾶσαν οἰκουμένην,
τὴν χειρὰ του ἐφίλησαν καὶ κεφαλὴν καὶ γόνα,
αὐτὸς καὶ τοὺς εὐλόγησε μὲ χειρὰ του ἁγίαν.
Τότε καὶ τὸν ἀνήγγειλαν τὰ τῆς συνόδου πάντα,
τοῦ βασιλέως τὴν βουλὴν καὶ τῆς συνόδου ὅλα.

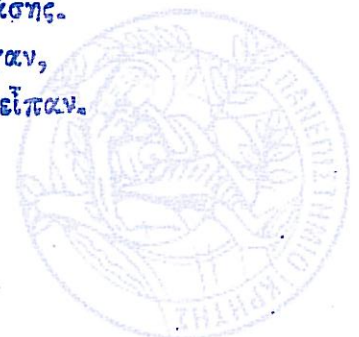
Ἄκουε, ἀγιώτατε καὶ θεῖε πατριάρχα,
ὁ βασιλεὺς Θεόδωρος δὲ πῶχει τὴν Ῥωσίαν,
Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν τε, μεγάλην ἀρκτωρίαν,
ἀρχιερεῖς, ἡγούμενοι ὅποῦ ᾖ τὴν Ῥωσίαν,
παρακαλοῦν καὶ δέονται νὰ ᾖ πατριάρχης,
ἐδῶ ᾖ τὴν βασιλείαν μας καὶ νὰ πατριαρχεύῃς,
βίον νὰ ἔχῃς περισσὸν, χαρίσματα μεγάλα,
χωρία, κάστρον περισσὰ μικρὰ τε καὶ μεγάλα
καὶ πάλιν σιτερέσια ἀπὸ τὴν βασιλείαν,
ἀπ' ἄσπρα τὰ νογράτια τὴν καθ' ἡμέραν χίλια·
καὶ ὅλοι σου οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχωσι χωρία,
πολλὴν τιμὴν καὶ πλουτισμὸν καὶ ὅσα κάμνουν χρεῖα.

Οὕτως ἐκεῖνοι εἶπασι καὶ ἔβαλον μετάνοιαν.

Ὁ πατριάρχης ἔφησεν εἶπε τοιοῦτα λόγια :
 Θεόδωρον τὸν κράτιστον τὸν μέγαν βασιλέα,
 καὶ δέσποιναν βασίλισσαν Εἰρήνην τὴν ἁγίαν
 εὐχαριστῶ τὰ μέγιστα πῶς ἔχουν πόθον μέγαν,
 ὁμοίως καὶ τὴν σύναδον ἐτούτην τὴν ἁγίαν,
 καὶ νὰ τιμήσουν ἀγαποῦν αὐτῶν τὴν βασιλείαν
 καὶ πατριάρχης νὰ κληθῶ ὡς αὐτῶν τὴν βασιλείαν,
 Ἐτοῦτο εἶν' ἀδύνατον ὥδε ἐγὼ νὰ μείνω
 καὶ πατριάρχης Μόσχοβου ἐγὼ διὰ νὰ γένω.
 Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ οἱ πολῖται ὅλοι
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
 ἐδῶ μὲ ἀποστείλασι ταχέως ἵνα ἔλθω,
 τὸν βασιλέα νὰ ἰδῶ ταχέως νὰ πηγαίνω.
 Μητέρα μας τὴν Ἐκκλησιάν ἐκείνην νὰ φυλάξω
 τὴν ἀχαμνὴν καὶ γηραιάν ἐκείνην ν' ἀναθρέψω,
 ὁπῶχει τέκνα περισσά, καὶ κατεπροίκισέ τα
 βίον πολὺν τὰ ἔδωκε καὶ κατεπλούτισέ τα,
 καὶ νῦν τὴν ἐγκατέλιπεν καὶ δὲν τὴν ἐνθυμοῦνται,
 νὰ ἔχη πάντα πλουτισμὸν καὶ νὰ παρηγορῇται.
 Ἐγὼ ἔμαι πρῶτός της υἱὸς ἀπὸ τῶν ἄλλων πάντων
 ἐκδικητὴς καὶ φυλακτὴς τῶν ἀδελφῶν μου πάντων·
 γηροκομῆσαι βούλομαι μητέρα μας τὴν γραῖαν,
 εὐχὴν αὐτῆς νὰ λάβωμεν ἐκείνην τὴν ἁγίαν,
 καὶ κληρονόμοι ἄξιοι νὰ γένωμεν ἐκείνης
 εἰς ὅλα της τὰ κτήματα, ὥς εἶναι ἡ βουλή της.
 Ἀμὴ ἐγὼ μὲ θέλημα ἐκείνης τῆς μητρός μου
 καὶ μὲ τὴν γνώμην τῶν πολλῶν πάντων τῶν ἀδελφῶν μου,
 μὲ νόμον καὶ μὲ τάξιν τε νὰ ποίσω πατριάρχην
 εἰς Μόσχοβον τὸν μέγιστον εἰς τὴν Ῥωσσίαν ὅλην,
 νὰ πληρωθῇ τὸ θέλημα τοῦ βασιλέως πάσης
 μεγάλης τῆς Ῥωσίας τε καὶ τῆς συνόδου πάσης.

Ἐκεῖνοι ἐπροσκύνησαν εἰς τὸ παλάτι πῆγαν,
 τὸν βασιλέα σύνειδαν τούτους τοὺς λόγους εἶπαν.

Οἱ ἅπαντες ὡς ἤκουσαν, λύπη τοὺς πῆρεν ὅλους,
 ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς μικροὺς τε καὶ μεγάλους,
 καὶ εἶπαν, τί νὰ πράξωμεν; τὸ θέλημα ἅς γένη
 Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος καὶ αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου.

Καὶ πάλιν τότες ἔστειλαν δύο τῶν ἐπισκόπων
 τιμίους καὶ ἐναρέτους τε ἐξαίρετους τῶν ἄλλων·
 εἰς πατριάρχην ἦλθαι μετὰ τιμῆς μεγάλης,
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης,
 προσκύνησαν, ἐφίλησαν χεῖρά του τὴν ἁγίαν,
 χαιρετισμὸν τὸν εἶπασιν ἀπὸ τὸν βασιλέα!

Ὁ βασιλεὺς ὁ μέγιστος Ῥωσσίας τῆς μεγάλης,
 χαιρετισμὸν ἀπέστειλε τῆς σῆς ἁγιωσύνης,
 ὁμοίως καὶ ἡ δέσποινα βασίλισσα Εἰρήνη,
 καὶ σὺν αὐτοῖς ἀρχιερεῖς καὶ τῆς συνόδου ὅλοι,
 καὶ πίστευσον, ὦ δέσποτα, ὁ βασιλεὺς καὶ ὅλοι
 πολλὰ τὸ ἐλυπήθησαν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
 τὸ πῶς καὶ δὲν ἀπόμεινες νὰ ᾔσαι πατριάρχης
 Ῥωσσίας τῆς μεγάλης τε καὶ πάσης οἰκουμένης,
 νὰ ἔχης πλοῦτον περισσὸν, χαρίσματα μεγάλα,
 κάστην, χωρὶα περισσὰ μικρά τε καὶ μεγάλα,
 καὶ πάλιν σιτερέσιον ἀπὸ τὸν βασιλέα
 ἀπ' ἄσπρα τὰ νοργάτια τὴν κάθ' ἡμέραν χίλια,
 καὶ ὅλοι σου οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχωσι χωρὶα,
 πολλὴν τιμὴν καὶ πλουτισμὸν καὶ ὅσα κάμνουν χρεῖα.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐ δύνασαι ἐδῶ νὰ ἀπομείνης
 καὶ τῆς Ῥωσσίας νὰ γενῆς ἴδιος πατριάρχης,
 παρακαλοῦν καὶ δέονται μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 ὁ βασιλεὺς, βασίλισσα καὶ ὅλ' οἱ ἐπισκόποι
 ὧδε ἔς τὸν μέγαν Μόσχοβον νὰ ποίσης πατριάρχην
 ἐκεῖνον ποῦ ἐψήφισεν ὁ βασιλεὺς καὶ ὅλοι.
 Καὶ τώρα ὅλοι δέονται ἐσὺ νὰ κοπιᾷσης
 μέσα εἰς τὴν μητρόπολιν ἔς τὴν ἐκκλησίαν νὰ σέβης
 ἐκεῖνον ποῦ ἐψήφισαν νὰ ποίσης πατριάρχην,
 νὰ ἀκουστῇ, νὰ φημιστῇ ἔς τὴν οἰκουμένην ὅλην.

Τότε ὁ περιβόητος καὶ μέγας πατριάρχης
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης,
 πρὸς αὐτοὺς ἀπεκρίθηκε κ' εἶπε τοιούτους λόγους
 ἐκείνους ἐπισκόπους τε καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους.
 Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος τοῦ πάντ' εὐλογημένου
 τὸ θέλημά του νὰ γενῇ, ὡς εἶναι τῆς βουλῆς του,
 καὶ βασιλέως μέγιστου μεγάλης τῆς Ῥωσίας
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης Ἀρκτωρίας,
 καὶ τῆς σεπτῆς βασίλισσας κυρίας τῆς Εἰρήνης,
 ἀρχιερέων θέλημα καὶ τῆς συνόδου ὅλης.

Καὶ τότε ἐπορεύθημεν ἐντὸς τῇ μητροπόλει,
 ἐκεῖ ποῦ ἀπαντῶχαιναν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 ὁ βασιλεὺς, ἐπίσκοποι οἱ ἄρχοντες καὶ ὅλοι
 ἀρχιμανδριταὶ μέγιστοι καὶ ὅλ' οἱ ἡγουμένοι.
 Καὶ πῆγάμεν καὶ φθάσαμεν σιμὰ ἔς τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ πάντες τότε ἔκαμαν μεγάλην εὐταξίαν.
 Ἀρχιεπίσκοπ' ἦλθασιν ὅλοι μὲ τὰ μαντῖα
 καὶ ἱερεῖς διάκονοι ὅλοι μὲ τὰ φελώνια,
 ὅλοι τὸν ἐχαιρέτησαν¹
 Ὡς τὴν ἐκκλησίαν σέβημεν καὶ στάθηκε ἔς τὸν θρόνον.
 Τότε ἔς τὸ παρακλήσιον θρόνους ἐκεῖ ἐθέσαν,
 ἀρχιερεῖς ἐπήγασαν ἐκεῖ καὶ ἐκαθίσαν.
 Καὶ σὺν αὐτοῖς ἐκάθησεν ὁ τῆς Μονεμβασίας
 ὁ θεῖος Ἱερόθεος ὁ ἔμπειρος σοφίας,
 καὶ σὺν αὐτοῖς ἐκάθισα ἐγὼ ὁ Ἐλασσῶνος
 ὁ ταπεινὸς Ἀρσένιος ὁ πσοῦμαι ἐξ Ἑλλάδος.
 Ἐκεῖ καὶ ἐψηφίσαμεν ἡμεῖς κατὰ τὴν τάξιν,
 τρεῖς τῶν ἀρχιερέων τε νὰ γένῃ πατριάρχης
 καὶ ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς ἐγράψαν τ' ὄνομά τους,
 ὁ καθ' εἷς μὲ τὴν χειρὰ του ἐκεῖ ἔς τὸν κόνδικάν τους.
 Καὶ ἔπειτα σηκώθημεν κ' εὐγήκαμεν ἀπ' ἐκεῖ
 ἔς τὸν πατριάρχην πῆγάμεν ἐκεῖ σιμὰ ἔς τὸ πλάγι.
 Ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε ἔς αὐτὸν νὰ πορευθοῦμεν,

1. Ἑλλίπες ἐνταῦθα τὸ καίμενον

καὶ πάντες ἐπορεύθημεν ἅπανω 'ς τὸ παλάτι,
ἐκεῖ μᾶς προὔπαντησε 'ς τοῦ παλατίου πύλην,
καὶ εὐλογίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατριάρχην,
εἰς κεφαλὴν εἰς στῆθός τε εἰς δεξιάν καὶ ἄλλην,
καὶ πῆγε καὶ ἐκάθισε 'ς τὸν ὑψηλὸν τὸν θρόνον,
καὶ πατριάρχης ἔκατσε σιμὰ ἀπὸ τὸν θρόνον.
Καὶ παρακάτω κάθισαν ἀρχιερεῖς οἱ ὅλοι,
καὶ πάντες ἄλλοι στέκονταν ἄρχοντες κ' ἡγουμένοι.
Κ' ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθηκεν ὁ θεῖος πατριάρχης,
καὶ βασιλεὺς Θεόδωρος Ῥωσίας τῆς μεγάλης,
ὁ πατριάρχης ἔδωκε ψήφους 'ς τὸν βασιλέα,
ἐκ τούς ὁποίους καὶ αὐτὸς νὰ διαλέξῃ ἓνα.
Τοὺς ψήφους τότες ἔλαβε μ' εὐλάβειαν μεγάλην :
καὶ τὸν Θεὸν ἐδόξασε μετὰ φωνὴν μεγάλην.
Εὐχαριστῶ σε, κύριε, δοξάζω τ' ὄνομά σου
καὶ ἀγαθὴν σου πρόνοιαν καὶ ὅλην τὴν βουλήν σου,
καὶ ὧδε μᾶς ἀπέστειλας τὸν μέγαν πατριάρχην
τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ' εἰς πᾶσαν οἰκουμένην,
αὐτὸς καὶ μὲ τὸ θέλημα τῆς σῆς οἰκονομίας
νὰ ποίσῃ πατριάρχην μας εἰς τὸ βασιλείον μας.
Καὶ πάλιν εὐχαρίστησε τὸν μέγαν πατριάρχην,
τοῦτους τοὺς λόγους εἶρηκε 'ς τὸν μέγαν πατριάρχην :
εὐχαριστῶ σε, δέσποτα, ὦ μέγα πατριάρχη
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν σὴν ἀγιωσύνην,
ὅπου ἴλθες εἰς τὸν τόπον μας ἐδῶ εἰς τὴν Ῥωσίαν,
καὶ νὰ τιμήσῃς βούλεσαι ἐδῶ τὴν Μοσχοβίαν.
Παρακαλῶ καὶ δέομαι νὰ ποίσῃς πατριάρχην,
Ἰὼβ μητροπολίτην μας εἰς τὴν Ῥωσίαν ὅλην.
Ὁ πατριάρχης ἔφησε, τὸν βασιλέα εἶπε,
τοιούτους λόγους ἔφησε καὶ πρὸς αὐτὸν μὲν εἶπε :
Θεὸς ὁ παντοδύναμος πάντα νὰ κοινομήσῃ,
τὸ θέλημά σου νὰ γενῇ καὶ πάντα νὰ πληρώσῃ.
Ἐκείνον ὅπου βούλεσαι καὶ ἀγαπᾷς νὰ γένῃ
Θεὸς ὁ παντευλόγητος καλὰ νὰ τελειώσῃ

Κι' ἀπ' ἔκει προσκυνήσαμεν κ' εὐγήκαμεν ἀπέκει
'ς τὸν οἶκον ἐπορεύθημεν ὅπου 'μασταν οἱ ὅλοι.

Ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἔγιναν οἱ ψῆφοι πατριάρχου,
τῆς Μοσχοβίας πόλεως ἐκείνου τοῦ Ἰώβου,
καὶ πάλιν τῇ Κυριακῇ ἦλθαν οἱ ἐπισκόποι
καὶ ἄρχοντες βασιλικοὶ πολλοὶ τε καὶ μεγάλοι,

Κι' ἀπ' ἔκει ἐπορεύθημεν καὶ πήγαμεν οἱ ὅλοι,
'ς τὴν ἐκκλησίαν ἅπαντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.

Ὁ πατριάρχης στάθηκεν εἰς ἄμβωνα τὸν μέγαν,
ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμαν μέσα 'ς τὴν ἐκκλησίαν,
μὲ δώδεκα σκαλίδια εὐμορφα ἐνδυμένα
εἰς ἐκκλησίαν μέσον τε ἀγνάντια τὸ βῆμα,
μὲ χάζδια περίσσια χρυσόπλοκα καὶ μαῦρα,
κόκκινα καὶ γαλάζια, καὶ πᾶσαν θεωρίαν
ὥς ποταμοὶ κατέβαιναν τὰ χάζδια ἐκεῖνα,
ἐκ κορυφῆς τοῦ θρόνου τε ἕως τ' ἅγιον βῆμα.

Ἐκεῖ καὶ θρόνους ἔβαλαν νὰ κάτση ὁ πατριάρχης,
καὶ βασιλεὺς Θεόδωρος Ῥωσίας τῆς μεγάλης,
ἐκεῖ εἰς τὰ σκαλίδια βαλμένους θρόνους εἶχαν,
ἀρχιερεῖς νὰ κάτσουν οἱ εἰς ὀρδινίαν
ἐκεῖ ἀπάνω φόρεσεν ὁ μέγας πατριάρχης
τὰ ἅγια ἐνδύματα ἐκκλησίας τῆς μεγάλης.

Τότε καὶ τὸν ἐδώκασι μίτραν ὠραιοτάτην,
κ' ἔβαλε 'ς τὸ κεφάλι του ἀξιοτιμημένην.
Τότε ἡμεῖς ἐσέβημεν ὅλ' εἰς τ' ἅγιον βῆμα,
καὶ πάντες ἐφορέσαμεν ἐνδύματα ἅγια,
καὶ μίτρας μᾶς ἐδώκασι πολλὰ ἐγκοσμημένας,
εἰς κεφαλὰς ἐβάλαμεν πολλὰ τετιμημένας.

Κι' ἀφόντης ἐνεδύθημεν φορέματα εἰκεῖνα,
οἱ πάντες ἐκαθίσσαμεν ἐκεῖ εἰς τὰ σκαμνία
ὁ πατριάρχης ἔκατσεν ἐκεῖ εἰς ἓν σκαμνίον,
ὁμοίως καὶ ὁ βασιλεὺς εἰς ἕτερον σκαμνίον.

Κι' ἀπ' ἔκει ἀποστείλασι τοὺς δύο διακόνους,
τοὺς πρώτους τοὺς ἐξαίρετους ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὅλους,

καὶ ἕτερον διάκονον μεγάλης τῆς Ῥωσίας
καὶ ἔρχονταν καὶ ἔλεγαν τοὺς ἀρχιερεῖς οὗτοι:
ὁ πατριάρχης, βασιλεὺς, οἱ ἅγιοι ἐκεῖνοι,
ἐπρόσταξαν νὰ εὐγετε ἕξ' ἀπὸ δύο δύο,
νὰ ὀρίσετε νὰ κάτσετε κατὰ τὴν τάξιν δύο.
Καὶ πάντες ἐπορεύθημεν καὶ κάτσαμεν μὲ τάξιν
ἐκεῖ 'ς τοὺς θρόνους ὅλοι μας καθ' ἕνας κατὰ τάξιν.
Καὶ μετὰ ταῦτα ἔκβαλαν δικέφαλον πουλίον,
σιμὰ εἰς τὸ βημόθυρον ἐκεῖνο τὸ ὠραῖον
ἐκεῖ καὶ παραστέκονταν ἄνδρες ἀρματωμένοι,
καλὰ καὶ τὸ ἐφύλαγον ἐκεῖνο πάντες ὅλοι,
ὅσον ὁποῦ ἐφέρας' ὑποψήφιον τὸν μέγαν,
τὸ ὄνομα Ἰώβου τε μιᾶ ψυχῇ ἁγία,
ἀρχιερέα μέγιστον καὶ πρῶτιστον τῶν ἄλλων,
μητροπολίτην Μόσχοβου πρῶτον τῶν ἐπισκόπων.
Καὶ πῆγε καὶ ἐστάθηκεν ἀπάνω 'ς τὸ πουλίον,
καὶ πάντας ἐπροσκύνησεν ἀπ' ἐκ' ἐκ τὸ πουλίον,
καὶ ἔπειτα τὸν ἔδωκαν τὸ μέγα τὸ βιβλίον,
νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἅπαντας τὸ σύμβολον τὸ θεῖον
καὶ σύμβολον ἐφώνησε μεγαλοφώνως πάντων,
τοῦ πατριάρχου ἔμπροσθεν καὶ ἀρχιερέων πάντων.
Καὶ πάντες ἐκαθέζονταν ὡς εἶπε καὶ τὸ τέλος,
ὁ πατριάρχης, βασιλεὺς, ἀρχιερέων δῆμος.

Καὶ τότε τὸν ἐλάβασι πρωτοπαπᾶς ὁ μέγας,
καὶ ἀρχιδιάκων μέγιστος μεγάλης ἐκκλησίας,
ἀπάνω τὸν ἐφέρασιν ἔμπροσθεν πατριάρχου,
καὶ πατριάρχης ἔδωκε τὴν χάριν τοῦ ἁγίου
πνεύματος πανταίτιου τε, μετὰ εὐχῆς μεγάλης
νὰ εἶναι πατριάρχης τε Ῥωσίας τῆς μεγάλης.
Καὶ φίλημα τὸν ἔδωκε τότε κατὰ τὴν τάξιν,
ὁμοίως καὶ ἀρχιερεῖς καθ' ἕνας κατὰ τάξιν
καὶ ἔπειτα ἐκάθισε σιμὰ 'ς τὸν πατριάρχην,
ὅσον ὁποῦ ἐγίνηκεν ἡ εἴσοδος ἡ πρώτη.
'Αφ' οὗ ἐγίνη εἴσοδος, ἐσέβημεν οἱ ὅλοι,

ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ὅλ' οἱ ἡγουμένοι.

Κι' ἀφόντης ἐσεβήκαμεν οἱ πάντες εἰς τὸ βῆμα
τὰ τροπαροκοντάκια ἐψάλαμεν 'ς τὸ βῆμα.
Τότε σκαμνίον ἔβαλαν ἔμπροσθεν τῆς τραπέζης,
καὶ φήμην τότες εἶπαι μεγάλου πατριάρχου,
καὶ βασιλέως μέγιστου μεγάλης τῆς Ῥωσίας,
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης Ἀρτωρίας.
Ἀφόντης ἐτελείωσαν τὴν φήμην τὴν μεγάλην,
τότες οἱ ψάλται ἔψαλαν μετὰ φωνὴν μεγάλην
τρισάγιον, τὸ δύναμις μετὰ φωνῆς μεγάλης
ὁ μέγας ὁ δομέστικος ἐκεῖνος ὁ Πασχάλης
ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως ἁγίου Κωνσταντίνου,
καὶ ἕτεροι οἱ σὺν αὐτῷ ψάλται τοῦ πατριάρχου.

Κι' ἀφόντης ἀποψάλασι τρισάγιον τὸν ὕμνον,
ὁ πατριάρχης βλόγησεν ἐκεῖνον ὅλον κόσμον.
Τότες ὁ ὑποψήφιος ἐκεῖνος ὁ Ἰώβης
ἐκ δεξιῶν ἐστάθηκε πλησίον πατριάρχου.
Ὁ πατριάρχης φώνησε μετὰ φωνὴν μεγάλην
Ἰώβ τὸν ὑποψήφιον θεῖον μητροπολίτην :

Ἡ θεία χάρις πάντοτε προβίβασιν ποιεῖ σοι
ἐκ θρόνου μητροπόλεως, καὶ πατριάρχης νά 'σαι
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας,
πασῶν Ὑπερβορείων τε καὶ πάσης Ἀρκτωρίας.
Καὶ πάντες εὐχαρίστησαν· τὸ κύριε ἐλέησον
ἔψαλαν οἱ ἀρχιερεῖς, μεγαλοφώνως εἶπαν
ὁμοίως καὶ τὸ ἄξιος μικροί τε καὶ μεγάλοι,
ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ὅλ' οἱ ἡγουμένοι,

Κι' ἀφόντης τέλος ἔλαβε προβίβασις ἡ θεία,
κάθ' ἓνας τότες ἔλαβε τὴν θεῖαν λειτουργίαν,
ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς κ' οἱ δύο πατριάρχαι,
ὁμοίως καὶ ἡγούμενοι καὶ οἱ ἀρχιμανδρίται,
καὶ μυστικῶς ἐλέγασι πάντες εὐχὰς ἁγίας.
Ὁ πατριάρχης ἔλεγεν ἐκφώνησεις ἁγίας.
Ἀφόντης ἐτελείωσαν τὴν θεῖαν λειτουργίαν

οἱ πάντες ἐμετάλαβαν τὴν θείαν κοινωνίαν.
 Ἄφ' οὗ δὲ τέλος ἔλαβεν ἡ θεία λειτουργία,
 οἱ πάντες ἐξεδύθημεν ἐντὸς 'ς τ' ἅγιον βῆμα.
 Οἱ πατριάρχ' εὐγήκασιν εἰς ἄμῳνα τὸν μέγαν,
 ἐκεῖ καὶ ἐξεφόρῃσαν φορέματα τὰ ἅγια,
 ἐκεῖνα τὰ πολύτιμα, ὅπου 'ναι μὲ μαργάρους,
 πολύτιμα ἐξαίρετα μὲ λίθους ἀδαμάντους·
 καὶ τὰ μαντύα ἔβαλαν καὶ κάθισαν 'ς τοὺς θρόνους,
 ἐκεῖ καὶ μεῖς ἐπήγαμεν πλησίον εἰς ἐκείνους.

Ὁ βασιλεὺς τότε ἔδωκε Ῥωσίκας πατριάρχην
 χαρίσματα ἐξαίρετα μετὰ εὐχὴν μεγάλην.
 Ὁ βασιλεὺς σηκώθηκε, κ' οἱ δύο πατριάρχαι,
 ἀρχιερεῖς, ἡγούμενοι καὶ οἱ ἀρχιμανδρίται.
 Ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸν νέον πατριάρχην,
 καὶ εὐγάλε τὸ φόρεμα ἐκείνον τὸν μανδύτην,
 καὶ βασιλεὺς μὲ χεῖρά του τὸν ἔβαλεν ἐγκόλπι,
 τίμιον καὶ ἐξαίρετον, μ' ὀλόχρυσον γαῖτάνι.
 Καὶ πάλιν μὲ τὰς χεῖράς του τὸν ἔδωκε μανδύον
 πολύτιμον, ἐξαίρετον ἐκ Βενετίας χαζδίων,
 μὲ λίθους πολυτίμητους καὶ μὲ πολλοὺς μαργάρους
 ἐκ τοῦ αὐχένος ὡς ποδῶν κ' ὀλόγυρα βαλμένους·
 εἶχε καὶ ἀξιέπαινους τοὺς ποταμοὺς ἐκείνους
 ὅλους μὲ λίθους ἐκλεκτοὺς καὶ μὲ πολλοὺς μαργάρους.
 Καὶ πάλιν μὲ τὰς χεῖράς του ἔδωκε καλυμμαῦχι
 λευκὸν μὲ λίθους ἐκλεκτοὺς μὲ τὸ μαργαριτάρι,
 κ' ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ καλυμμαύχιου εἶχε
 σταυρὸν πολύτιμον Χριστοῦ, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου·
 εἶχε ῥομπίνια πολλὰ καὶ στρογγυλοὺς μαργάρους,
 τοπάζια, μπαλάσια, μεγάλους ἀδαμάντους,
 εἰς μέσον τε εἰς ἄκραν τε ὀλόγυρα ἐκείνου,
 τοῦ βασιλεὺς ἐχάρισε τοῦ πατριάρχ' Ἰώβου.
 Καὶ πάλιν τὸν ἐχάρισε εὐμορφὴν πατερίτζαν,
 ὀλόχρυσην, ἐξαίρετην, τιμίαν τε κ' ὠραίαν,
 μὲ λίθους πολυτίμητους καὶ μὲ πολλοὺς μαργάρους,

καὶ εἶχε κόμπους τέσσαρας ἐγκαψοσmaalδωμένους.
 Τότε καὶ τὸν ἐλάλησε μὲ ἰδιὸν τοῦ στόμα,
 καὶ λόγους τούτους εἶπέ τον μὲ ἰδιάν τοῦ γλῶσσα:

ὦ δέσποτ' ἀγιώτατε τίμιε πατριάρχᾳ,
 πάτερ πατέρων πρώτιστε ἐν πάσῃ τῇ Ῥωσίᾳ,
 καὶ πατριάρχᾳ μέγιστε μεγάλης τῆς Ῥωσίας,
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης Ἀρκτωρίας,
 Ἀστραχανίου, Καζανιού, μεγάλου Νογρατίου,
 καὶ Ῥαζανίου μέγιστου, καὶ ὅλου Συμπερίου,
 ἡ βασιλείᾳ μ' ὥρισεν ἐσὺ πρῶτος νὰ ᾔῃσαι
 ἀρχιερέων πρώτιστος, ἐσὺ πάντα νὰ ᾔῃσαι,
 νὰ ᾔῃ καὶ σάκκον θαυμαστὸν καὶ μίτρᾳν μετὰ λίθους,
 καὶ μέγα τὸ καπάσιον μετὰ πολλοὺς μαργάρους
 πατριάρχῃς νὰ γράφεσαι εἰς ὅλας βασιλείας,
 εἰς ὅλα τὰ ῤηγάτα τε, εἰς ὅλας δεσποτείας,
 καὶ ἀδελφὸς νὰ λέγεσαι πατριαρχῶν τῶν ἄλλων,
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἄλλων.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐλογήθηκε παρὰ τοῦ πατριάρχου
 τῆς Μοσχοβίας πόλεως καὶ τοῦ Βλαντιμερίου.
 Τότες οἱ ψάλται ἔψαλον φήμην τοῦ βασιλέως,
 καὶ πατριάρχου μέγιστου τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ ἔπειτα τὸν ἕτερον τὸν νέον πατριάρχην
 τῆς Μοσχοβίας πόλεως μετὰ φωνὴν μεγάλην.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐξευγήκαμεν καὶ πήγαμεν ἀπάνω
 ᾧ τὸ ὑψηλὸν παλάτιον ἐκεῖνο τὸ μέγαλον,
 ὁποῦ ᾧ τον ὅλ' ἱστόριστον, ὅλο μὲ τὸ χρυσάφι,
 ἐκεῖ καὶ ἐκαθήσαμεν ὅλοι εἰς τὸ τρᾳπέζι,
 ὁ βασιλεὺς, ἀρχιερεῖς, καὶ δύο πατριάρχαι,
 ἡγούμενοι καὶ ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχιμανδρίται.

Ὁ βασιλεὺς πρῶτ' ἔκατσε, ἔπειτα πατριάρχῃς
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης,
 καὶ τρίτος πάλιν ἔκατσεν ὁ νέος πατριάρχῃς
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης.
 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔκατσαν ἀρχιερεῖς οἱ ὅλοι

κάθ' ἓνας κατὰ τάξιν του, καὶ ἡγουμένοι ὅλοι.
 Καὶ πάλιν τότε ἔκατσαν ἀπὸ τ' ἀρχοντολόγι
 Κνέσιδες ἐνδοξότατοι ἐκεῖνοι οἱ μεγάλοι.
 Ἐκεῖ πάλιν ἐκάθησαν ἄρχοντες Ἰβερίας
 ἀποκρισάροι μέγιστοι ἐκείνης βασιλείας,
 ὅπου ἐκείνους ἔστειλαν αὐτὸν καὶ προσκυνῆσαν
 τὸν βασιλέα Μόσχοβον, χαράτ' ἐτελέσαν,
 καὶ πάντες ὑπετάγησαν αὐτὸν ὡς βασιλέα,
 ὡς γνήσιον αὐθέντην τοὺς νὰ ἔχουν εἰς αἰῶνα.

Καὶ ἀφόντης ἐκαθέσθησαν οἱ ἅπαντες ἐκεῖνοι,
 ὁ βασιλεὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλοι ἡγουμένοι,
 τότε καὶ στίχον ἔκαμαν, τράπεζαν εὐλογῆσαν
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως μὲ χεῖρά του ἁγίαν.
 Ὡ θαῦμα ποῦ ὅαμεν ἐκεῖ, ἄρχοντες τιμημένοι,
 ἔς τὰ πλούτη τὰ περισσὰ καὶ ἔς τὸ πολὺ χρυσάφι!
 Εἶδα βαρέλαις ἀργυραῖς μ' ὀλόχρυσά στεφάνια,
 ὅλαις μὲ ταῖς φιάλαις τοὺς καὶ μ' ἕτερα καυκία,
 γεμάται ἦσαν ἅπασαι καλῇ Μονεμβασίᾳ,
 καὶ οἶνος εὐωδέστατος ἀπὸ τὴν Ῥωμανία.
 Εἶχαν μοσχάτον θαυμαστὸν ἐκ τὸ νησὶ τῆς Κρήτης,
 ἐκεῖνο τὸ ἐξακουστὸν τῆς οἰκουμένης ὅλης.
 Ἐκεῖ καὶ πάλιν εἶδαμεν ὀλόχρυσαις γαστέραις
 ἀμέτρηταις καὶ περισσαῖς πολλὰ μεγαλωμέναις·
 ἐκεῖ γαστέραις ἦσασιν μείζονες ἐκ ταῖς ἄλλαις,
 τὴν μίαν δὲν ἐσήκωναν ὡς δύο δέκα ἄνδρες·
 ἢ μία λέοντά ἴμοιαζε, ἢ ἕτερη ἀρκοῦδα,
 καὶ λύκον ἢ μικρότερη, καὶ ἕτεραις κάθ' ἓνα.
 Ἄλλαι ὠμοίαζαν τοὺς βοῦς, καὶ ἕτεραι τοὺς ἵππους,
 καὶ ἕτεραι τοὺς λαγωὺς, καὶ ἄλλαι τὰς ἐλάφους.
 Ὑπῆρχε καὶ λεόκουρνον μὲ κέρατον τὸ μέγα,
 καὶ ὅλα τὰ τετράποδα, διάφορα πουλῖα,
 παγώνια χρυσόπτερα, ἀγερανοὶ καὶ κύκνοι,
 παπῖα καὶ χηνάρια, μεγάλοι πελεκάνοι·
 ἦσαν στρουθία περισσὰ μικρὰ τε καὶ μεγάλα,

φάσαις τε περιστέρια, πέρδικες, καὶ τρυγώνια,
 ὅλα ἐστέκονταν ἐκεῖ εἰς εὐμορφὴν ὀρδίνιαν,
 ἀρχυροχρυσωμένα τε, ἐγκαψοτμαλδωμένα.
 Ἐκ' ἦτον κ' ἕνας κυνηγὸς καὶ ἔσταινεν παγίδα,
 καὶ εἶχεν πόθον περισσὸν διὰ νὰ πιάσῃ ἐκεῖνα.
 Τὸ δὲ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ ἐκείνων τῶν γαστέρων
 νὰ ἀριθμήσω δὲν μπορῶ οὐδὲ τῶν ποτηρίων.
 Τὸ δὲ χρυσίον τὸ πολὺ ἐκείνης τῆς τραπέζης
 ὅχι, οὐδεὶς δὲν δύναται νὰ βάλῃ κατὰ νοῦν του,
 σκευῶν τῶν ὑπεράπειρων ἐκείνων τῶν μεγάλων,
 ἐκ τοῦ χρυσίου καθαροῦ μικρῶν τε καὶ μεγάλων.
 Ἀφόντης ἐγευθήκαμ' ἐξ ἐκείνης τῆς τραπέζης,
 ὁ πατριάρχης, βασιλεὺς, καὶ πάντες ἐξ ἐκείνης,
 τότε 'ς τὸ μέσον στάθηκεν ὁ μέγας βεστιάρης
 τοῦ βασιλέως Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης,
 Ἀστραχανίου, Καζανιοῦ, μεγάλου Νογγρατίου,
 καὶ πάσης γῆς Ἀρκτωρίας, μεγάλου Συμπηρίου.
 Ἦτον καὶ πλεῖστοι σὺν αὐτῷ, ἐν ταῖς χερσὶν ἐκράτουν
 χαρίσματα πανεύμορφα, ἐκεῖνα ἵνα δώσουν.
 Τότε ἐκεῖ ἐφώνησεν τὸν μέγαν πατριάρχην
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης.
 Ὁ πατριάρχᾳ μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 ἁγίων ἁγιώτατε, πρῶτε τῆς οἰκουμένης,
 Θεόδωρος ὁ ἑνδοξὸς ὁ μέγας βασιλεὺς
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης Ἀρκτωρίας,
 δῶρα χαρίζει σοι πολλὰ νὰ εὐχесαι δι' αὐτον,
 τὸν μέγαν τὸν θεόστεπτον τὸν θεοτιμημένον.
 Χαρίζει σοι ποτήριον μέγα καὶ χρυσωμένον,
 μὲ τέχνην ὠραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον.
 Δίδει σοι χάσδια καλὰ ἀπὸ τὴν Βενετία,
 καὶ σόφια μεταξωτὰ καὶ εὐμορφα ἀτλάζια.
 Καὶ καμπουχάδες δίδει σοι μὲ εὐμορφα κλαδία,
 καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν.
 Δίδει σοι χρήματα πολλὰ, Νογγράτια μεγάλα

ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ μὲ ἰδιάν τοῦ βοῦλλα.
 Νὰ εὐχесαι διὰ τ' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν βασιλείαν,
 νὰ ἦναι πολυχρόνιος, νὰ ᾗ πολλὴν ὑγείαν.

Τότες ὁ ἀγιώτατος καὶ μέγας πατριάρχης
 τὰς χεῖράς τοῦ ἐσήκωσε μετὰ εὐχῆς μεγάλης,
 τὸν βασιλέα εὐχήθηκε καὶ κατευλόγησέ τον.
 Θεὸς καὶ Παμμακάριστος, εἶπε, νὰ ἦναι μ' αὐτόν,
 καὶ ἅγιοι Ἀρχάγγελοι καὶ θεῖοι Ἀποστόλοι,
 ἀρχιερεῖς καὶ μάρτυρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι
 νὰ ἦναι πάντοτε μ' αὐτόν καὶ νὰ τὸν βοηθοῦσι.
 Εἰς εἴ τι τοὺς ἐπικληθῇ πάντα νὰ τὸν ἀκοῦσι,
 χρόνους νὰ ζήσῃ περισσοὺς, καὶ αὐξήσιν νὰ κάμῃ,
 τὴν βασιλείαν ποῦ κρατεῖ πάντα νὰ τὴν αὐξάνῃ.
 Εἶπε καὶ ἄλλα περισσὰ τότε κατὰ τὴν ὥραν,
 λόγους καλοὺς καὶ ἁγίους καὶ μὲ πολλὴν σοφίαν.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησε τότε κατὰ τὴν τάξιν,
 καὶ ἔτσι πάλιν ἔκατσεν ἐκεῖ εἰς τὸ τραπέζι.
 Καὶ δεύτερον ἐλάλησεν θεῖον μητροπολίτην,
 σοφὸν τὸν Ἱερόθεον καὶ μέγαν ἀρχιερέα.
 Μητροπολίτα, ἄκουε, κάστρου Μονεμβασίας,
 χαρίσματα ποῦ δίδει σοι ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
 Θεόδωρος ὁ κράτιστος μεγάλης Μοσχοβίας,
 Βλαντιμερίου, Νογρατλοῦ μεγάλης τῆς Ῥωσίας.
 Δῶρα χαρίζει σοι πολλὰ νὰ εὐχесαι δι' αὐτόν
 τὸν μέγαν, τὸν θεόσεπτον, τὸν θεοτιμημένον,
 νὰ ᾗ νὰ ἀναπαύεσθαι ἐν τῇ ζωῇ σου ὅλη,
 ὅσον νὰ περισσεύσουσιν νὰ πάρουσι καὶ ἄλλοι.
 Ποτῆρι δίδει σοι ἀργυροῦν καλὸν καὶ χρυσομένον,
 εὐμορφον, ὡραιώτατον, καλὰ νὰ σκεπασμένον.
 Καὶ χάζδι δίδει σοι καλὸν, καὶ εὐμορφον ἀτλάζι,
 καὶ καμπουχᾶν βενέτικον μεταξωτὸ νὰ σόφι.
 Δίδει σοι καὶ σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν,
 καὶ χρήματα νογράτια μὲ ἰδιάν τοῦ βοῦλλα.
 Μητροπολίτης σήκωσε χεῖράς τοῦ τὰς τιμίας,

τὸν βασιλέα εὐχέθηκεν ἐξ ὅλης του καρδίας.
Εἶπε καὶ ἕτερα πολλὰ, ὥς ἂν τὸν πατριάρχην,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησεν ἐκεῖνον τὸν Βελίκην.

Καὶ πάλιν τρίτον ἔφησεν ἔσχατον ἐπισκόπων
τοῦ θρόνου Ἐλασσώνος τε ἐκείνων ἱερέων,
τοιούτους λόγους ἔφησε καὶ εἶπε πρὸς ἐκεῖνον
Ἀρσένιον ἁμαρτωλὸν καὶ τὸν ξενιτευμένον.
Ὡ ἀρχιθῦτα ταπεινὸ τοῦ Ἐλασσώνος θρόνου,
καὶ χώρας τῆς περίφημου ἐκείνης Δημονίκου,
ὅπου ἔναι καὶ εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ἑλλάδος,
ὅπου ἔναι δόξα τῶν σοφῶν καὶ τῶν ῥητόρων κλέος
καὶ εἶναι καὶ εὐρίσκεται ἔς τὰ πρόσποδα Ὀλύμπου,
τοῦ δυτικοῦ Ὀλύμπου τε, οὐχὶ τοῦ Ἀσιάτου·
ὁ αὐτοκράτωρ βασιλεὺς Θεόδωρος ὁ μέγας
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας
δίδει σοι χάριτα πολλήν, καλὴν εὐεργεσίαν,
πάντα νὰ εὐχέσαι θεὸν δι' αὐτὸν τὴν υἱείαν.
Ποτῆρι δίδει σοι ἀργυρὸν καὶ περιχρυσωμένον,
πολλὰ ἔναι ὠραιώτατον, καλὰ ἔναι σκεπασμένον,
καὶ χάζδι δίδει σοι καλὸν, καὶ εὐμορφὸν ἀτλάζι,
καὶ καμπουχᾶν Βενέτικον μεταξωτό ἔνα σόφι.
Χαρίζει σοι σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν,
καὶ χρήματα νογράτια μὲ ἰδιάν του βοῦλλαν.

Τότες ἐγὼ ἐσήκωσα τὰς ταπεινάς μου χεῖρας,
τὸν βασιλέα εὐχέθηκα ἐξ ὅλης μου καρδίας,
νὰ ἦναι πολυχρόνιος νὰ ἔχῃ πολλὴν υἱείαν,
νὰ βασιλεύῃ πάντοτε ἔθνη πολλὰ περίσσια.
Εἶπα καὶ ἕτερα πολλὰ ὥσ᾽ ἂν τὸν πατριάρχην,
Θεὸς ὁ παντευλόγητος πάντα νὰ τὸν εὐφραίνῃ,
καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας του καρπὸν νὰ τὸν χαρίσῃ,
νὰ γένη καὶ διάδοχος ἔς τὸν θρόνον του νὰ κάτση.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησα τὸν μέγαν βασιλέα,
εἶπα δέ, χαῖρε, ὦ βασιλεῦ, κ' ἔχε πολλὴν υἱείαν.
Καὶ πῆγα καὶ ἐκάθησα πάλιν ἐκεῖ ὅπου ἔμουν.

Καὶ ἄλλοι ἐσηκώθησαν τοῦ πατριάρχου ποῦ 'τουν.
Καὶ ἀφόντης ἀποπλέρωσαν χαρίσματα ἐκεῖνα,
ὁ βασιλεὺς ἐκέρασε μὲ χάριν τὸν κάθ' ἓνα.
Καὶ ἀφόντης πάντες ἔπιαν ἐκ βασιλέως χέρι,
ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες οἱ ὅλοι,
τότες ἐσηκωθήκαμεν καὶ εὐχαριστησάμεν,
ὅπου ἀπ' ὅλα τὰ καλὰ τότ' ἐνεπλησθηκάμεν.
Ὁ βασιλεὺς μὲ σκῆπτρόν του καλὰ συνεύγαλέν μας,
ὡς ἔξω ἐκ τὴν τράπεζαν καλὰ συνέστειλέν μας,
καὶ πῆγάμεν καὶ σέβημεν ὅλοι 'ς ταῖς σάνιαίς μας,
ὅσον ὅπου ἐφθάσαμεν ὅλοι 'ς τὸ σπίτιόν μας
μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν καὶ μὲ πολλῶν ἀρχόντων
ἀξίων τιμημένων τε μικρῶν τε καὶ μεγάλων.

Τότε ταχὺ ξημέρωμα ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ
ὁ βεστιάρης ἐφθασεν ἀπὸ τὸν βασιλέα
μὲ ὅλα τὰ χαρίσματα ἐκεῖνα τὰ μεγάλα,
ὅπου ἐφύλαγεν ἐκεῖ κυριακῆς ἐσπέρα,
τὸν μῆνα Ἰανουάριον τῇ εἰκοστῇ καὶ ἑκτῇ,
ὅπου ἐχειροτόνησαν ἐκεῖ τὸν πατριάρχην,
ὅπου 'τον ἔτος ἐξ ἀρχῆς ἐπτάνικς χιλιάδας
ἐννέας τε δεκάδας τε ἄλλας ἐπτὰ μονάδας.
Καὶ ὅλα πάντα τῷ ἔδωκε κάθ' ἓνα κατὰ τάξιν,
τὸν πατριάρχην πρῶτιστα καὶ ἔλαβε τὴν χάριν.
Ὅτι καὶ τότες ἤφεραν καὶ ἕτερα μεγάλα,
ἐκεῖνα ποῦ ἐσκέπασαν τὸν ἄμβωνα τὸν μέγαν,
ροῦχον σκαρλάτον εὐμορφον πέντ' ἄνδρες τὸν κρατοῦσαν,
καὶ τὰ χρυσᾶ τὰ χάζδια τρεῖς ἄλλοι τὰ κρατοῦσαν,
καὶ τέσσαροι τὰ μαῦρά τε, χωρὶς ἐκεῖνα πρῶτος
ὁ βασιλεὺς ἐχάρισεν ἀπὸ βραδύς ἐσπέρα·
ἐκεῖνα πρῶτα ἤφεραν καὶ ἔδωκαν κάθ' ἓνα
ὅλους κατὰ τὴν τάξιν τους, ὡς ἦτον γεγραμμένα.

Ἀφόντης ὅλοις ἔδωκε δωρήματα ἐκεῖνα,
μετάνοια τότ' ἔκαμε 'ς τὸν πατριάρχην μέγαν,
καὶ μέγας πατριάρχης τε εὐλόγησεν ἐκεῖνον,

καὶ πάντας τοὺς ἐπίλοιπους ὅσοι ἦτον μετ' ἐκεῖνον.
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπορεύθηκε μέσα εἰς τὸ παλάτι,
ἐκ πατριάρχου ἄνασσαν χαιρέτισμα νὰ δώκῃ.

Τῇ τρίτῃ πάλιν τὸ ταχὺ τρεῖς ἐπισκόποι ἦλθαν,
ἐκ πατριάρχου νέου τε εἰς μέγαν τότες ἦλθαν,
καὶ ἤφεραν χαιρέτισμα. Τότες ἐκεῖνοι εἶπνυ·

ὦ δέσποτ' ἀγιώτατε τῆς Κωνσταντινουπόλης,
ὁ πατριάρχης Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης
παρακαλεῖ καὶ δέεται ᾧ αὐτὸν νὰ κοπιάσῃς
εἰς τὸ πατριαρχεῖόν του ἐκεῖ καὶ νὰ ὀρίσῃς,
ἄρτον νὰ φάγῃς μετ' αὐτὸν καὶ νὰ τὸν εὐλογήσῃς,
ἅγιε ἀγιώτατε τῆς οἰκουμένης ὅλης.

Καὶ πατριάρχης ὥρισεν ὁ λόγος του νὰ γένη,
τοῦ ἀδελφοῦ μου θέλημα Ἰῶβ τοῦ πατριάρχου.
Καὶ τότες ἐσηκώθημεν καὶ πῆγάμεν οἱ ὅλοι,
ὁ πατριάρχης καὶ ἡμεῖς καὶ ἐπισκόποι ὅλοι,
μ' ἀνθρώπους τοὺς βασιλικούς καὶ μὲ τοῦ πατριάρχου
τῆς Μοσχοβίας πόλ.εως, ἐκεῖνου τοῦ Ἰώβου.

Ὡσὰν ἐπῆγάμεν ἐκεῖ, ἔστειλε πάντας ὅλους,
πάντας τοὺς ἐπισκόπους του καὶ τοὺς παπάδες ὅλους
μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν, πολλῶν θυμιατῆρων,
καὶ πάντες προϋπάντησαν μὲ μέλος ψαλμωδίων
τὸν πατριάρχην μέγιστον τῆς Κωνσταντινουπόλης,
πατριαρχῶν τὸν πρῶτιστον τῆς οἰκουμένης ὅλης.
Καὶ πάντες ἐπορεύθημεν μετὰ τοῦ πατριάρχου.
ἕως τὴν σκάλαν ἄνωθεν τοῦ νέου πατριάρχου.

Ἐκεῖ μᾶς προϋπάντησεν ὁ νέος πατριάρχης
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης.
Καὶ τότες εὐλογήθηκα ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπορεύθημεν ἐντὸς μεγάλου οἴκου.

Ὀλίγον ἐκαθήσαμεν, οἱ δύο ὠμιλοῦσαν,
λόγους τε ψυχωφέλιμους καὶ ἔμπλεους σοφίαν.
Καὶ ἐκεῖ ποῦ καθεζόμεσθαι, ἦλθεν ἐκ βασιλείας
ἄρχοντας μέγας ἐνδοξος ἀπὸ τὸν βασιλέα,

κ' ἐκεῖ 'ς τὸ μέσον ἔφησεν τοὺς δύο πατριάρχας
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν τῆς Μοσχοβίας :

Ἅγιοι, ἀγιώτατοι καὶ θεῖοι πατριάρχαι,
καὶ ἄλλοι σεῖς ἐπίσκοποι, θεῖοι μητροπολίται,
Θεόδωρος ὁ βασιλεὺς, ὀρθόδοξος ὁ μέγας
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας
ῥισεν ἵνα ἔλθετε ἀπάνω εἰς τὸ παλάτι,
δτ' ἔχει λόγους νὰ σᾶς πῇ καὶ τώρα ἀναμένει.
Καὶ παρευθὺς σηκώθημεν καὶ εἶπαμεν οἱ ὅλοι,
τοῦ βασιλέως θέλημα χωρὶς ἄλλο νὰ γένη,
καὶ τότες ἐκινήσαμεν καὶ πήγαμεν ἀντάμα,
ἀπάνω 'ς τὸ παλάτιον 'ς τὸ ἐξαίρετον τὸ μέγα.
Ὁ βασιλεὺς σηκώθηκε καὶ ἐκ τοῦ θρόνου εὐγῆκε,
τὸν πατριάρχην πρόλαβε, τοῦτον τὸν λόγον εἶπε :
Καλῶς ἦλθες, ὦ δέσποτα καὶ μέγα πατριάρχα,
μὲ ἀδελφόν σου τὸν Ἰώβ, τὸν νέον πατριάρχην,
καὶ μὲ λοιποὺς ἀρχιερεῖς ἀγίους ἐπισκόπους,
δοῦ Θεὸν παρακαλῶ νὰ ἔχω τὴν εὐχὴν τους.
Παρακαλῶ σε δέομαι εὐχου ἢ εὐλόγησέ με,
ὅπως εὐχὴ ἢ ἀγία σου μ' ἐμὲ πάντα νὰ ᾔηται.
Καὶ πατριάρχης σήκωσε χεῖρά του τὴν ἀγίαν
εὐχήθηκεν, εὐλόγησεν Θεόδωρον τὸν μέγαν,
τὸν βασιλέα κράτιστον μεγάλης Μοσχοβίας
καὶ πάσης γῆς Ἀρκτώριας μεγάλης τῆς Ῥωσίας,
καὶ λόγους τούτους ἔφησε τότε τὸν βασιλέα :
Θεὸς ὁ παντευλόγητος Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα,
δμοτίμος, ἀσύγχυτος, Τριάς ὑπεραγία,
ἀεὶ νὰ σὲ φυλάττουσι νὰ 'χῃς πολλὴν ὑγεία,
καὶ νὰ 'χῃς αὐξήσιν πολλὴν, πάντας νὰ ὑποτάξῃς,
ὅλους τοὺς ἀντιδίκους σου πάντας νὰ καταπείσῃς.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότες ἔκατσεν πρῶτα ὁ βασιλέας,
ὁ πατριάρχης δεύτερον, καὶ τρίτον ὁ Ῥωσίας
ἔπειτα συνεκάθησαν ἀρχιερεῖς οἱ θεῖοι,
ἀρχιμανδρίται μέγιστοι καὶ ὅλοι ἡγουμένοι.

Ἄγγελος τότες ἔφθασεν ἀπὸ τῆς βασιλίσσης,
 ἐνώπιον ἐφώνησεν μετὰ φωνῆς μεγάλης,
 τούτους τοὺς λόγους ἔφησε τότε τὸν πατριάρχην,
 τῶν ἄλλων πάντων πρῶτιστον εἰς πᾶσαν οἰκουμένην.

Ὁ πατριάρχα μέγιστε ἀνατολῆς καὶ δύσης
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης οἰκουμένης,
 Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσης,
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου, καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης,
 Ἀστραχανίου, Καζανλοῦ μεγάλου Νογγρατίου,
 καὶ πάσης γῆς Ἀρκτώριας, μεγάλου Συμπηρίου,
 παρακαλεῖ καὶ δέεται ἵνα αὐτὴν νὰ κοπιᾷσης
 μὲ ὅλους σου ἀρχιερεῖς αὐτὴν νὰ εὐλογήσης.
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησε καὶ στάθηκε ἵνα τὸ μέσον
 ἀξεσκεπῆς προσδέχεται τοῦ πατριάρχου λόγον.
 Καὶ τότες ἐσηκώθηκαν οἱ μέγας πατριάρχης,
 καὶ βασιλεὺς Θεόδωρος Ῥωσίας τῆς μεγάλης,
 καὶ πατριάρχης Μόσχοβου, ἀρχιερεῖς οἱ θεοὶ,
 ἀρχιμανδριῖται μέγιστοι καὶ ὅλοι ἡγουμένοι.
 Ὁ πατριάρχης μέγιστος τοῦτον τὸν λόγον ἔφη:
 Τὸ θέλημα βασίλισσας μετὰ χαρᾶς νὰ γένη.
 Καὶ πάντες ἐκινήσαμεν ἐκεῖ νὰ πορευθοῦμεν,
 οἱ πατριάρχης, βασιλεὺς, ἐκεῖ διὰ νὰ πᾶμεν.

Καὶ πρῶτα πάγει βασιλεὺς, κατόπι πατριάρχει,
 ἀρχιμανδριῖται μέγιστοι καὶ ὅλοι ἡγουμένοι,
 καὶ ὅλο τὸ ἐξαίρετον μέγα ἀρχοντολόγι.
 Ὅσον ὁποῦ ἐφθάσαμεν ἵνα τὸ δεύτερον παλάτι,
 ἐκεῖ καὶ ἐσταθήκαμεν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.

Ἦσαν γυναῖκες περισσαί, δοῦλαι τῆς βασιλίσσης
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης,
 καὶ ἄσπραι ἦσαν ἅπαντες ἐκ κεφαλῆς ἕως πόδας,
 ὥσπερ χιῶν, βαμπάκιον, ὡς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας.
 Ἐτέραν θεωρίαν τε οὐκ εἶχεν οὐδεμία,
 χρυσίον οὔτε κόκκινον οὐδὲ στιγμὴν τε μία.

Ἦτον εἰκόνες θαυμασταῖς ἐγκαψοσφαλδωμέναις,

ὄλαις μὲ λίθους ἐκλεκτοὺς μὲ τίμιας ποδίαις.
Ἐκεῖ δευτεροάνοιξαν χρυσὴν ἐκείνην θύραν,
ἀπὸ ἐντὸς ἐλάλησαν τὸν μέγαν βασιλέα.

Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσης,
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅλης,
ἐκέλευσε νὰ δρίσσετε μέσα εἰς τὸ παλάτι
ἐδῶ ὅπου εὐρίσκεται, ὅτι ἀπαντυχαίνει.

Καὶ πρῶτα σέβη βασιλεὺς, ἔπειτα πατριάρχαι,
κατόπι ἐσεβήκαμεν ἡμεῖς οἱ ἱεράρχαι.

Καὶ ἔπειτα ὁ ὕπατος, ὁ ἄρχος κυρὸς Μπορούσης,
τοῦ βασιλέως ἑπίτροπος καὶ ῥαίμων βασιλίσσης.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότες ἐκλείσαν τὴν εὐμορφὴν τὴν θύραν,
ἄλλον τινὰ δὲν ἄφησαν διὰ νὰ ἔλθῃ μέσαν.

Εἶδαμεν τὴν βασίλισσαν, ἐκείνην τὴν ὡραίαν
Εἰρήνην εὐσεβέστατην, ἐκείνην τὴν ἀγίαν.

Ὡς εἶδὲ μας ἠγκώθηκε καὶ ἐκ τοῦ θρόνου εὐγῆκεν.

Ὁ πατριάρχης ἄρχισε, τοῦτον τὸν λόγον εἶπεν:

Χαῖρε, κυρία δέσποινα, βασίλισσα Εἰρήνη,
εὐσεβεστάτη, μέγιστη καὶ θεοτιμημένη.

Χαῖρε, ὦ σὺ βασίλισσα τῶν ἄλλων βασιλίδων,
καὶ δέσποινα ἐξαίρετη τῶν ἄλλων δεσποινίδων,
ὅπου ἴσαι κλέος τῶν Ῥωσῶν καὶ πάσης Ἀρκτωρίας,
καὶ καύχημα ἡμέτερον ὅλης ὀρθοδοξίας.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότε σήκωσε χεῖρά του τὴν ἀγίαν,
εὐχῆθηκεν, εὐλόγησεν βασίλισσαν ἀγίαν.

Καὶ ὁ Ῥωσίας δεύτερον ὁ νέος πατριάρχης
εὐχῆθηκεν, εὐλόγησεν τότε τῆς βασιλίσσης.

Τότες καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καθ' ἕνας κατὰ τάξιν
ἀπὸ μακρὰ προσκύνησαν κ' εὐλόγησαν μὲ τάξιν.

Καὶ πᾶσα εἰς τὴν φήμην του καθ' ἕνας τότες εἶπεν,
ἐκείνην τὴν βασίλισσαν ἐξαίρετην τὴν εἶπεν.

Χαῖρε, κυρία δέσποινα, βασίλισσα Εἰρήνη,
εὐσεβεστάτη, μέγιστη, καὶ θεοτιμημένη.

Θεὸς ὁ παντευλόγητος ὁ ἐφορῶν τὰ πάντα

ὕγειαν δώσοι σοι πολλὴν καὶ νὰ σ' εὐφραίνῃ πάντα.

Εἴ τι ποθεῖς ἀπὸ ψυχῆς θεὸς νὰ σὲ τὸ δώσῃ,
νὰ γίνῃ καὶ διάδοχος τῇ βασιλείᾳ πάσῃ.

Καὶ τότες ἡ βασίλισσα, ἡ ἅγια ἐκείνη
Εἰρήνη ἡ ἐξακουστὴ, ἡ θεοτιμημένη,
μεγαλοφώνως ἔφησε τότε τὸν πατριάρχην
τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ' εἰς πᾶσαν οἰκουμένην,
καὶ λόγους τότε λάλησε μὲ ἰδίον τῆς στόμα,
καὶ λίαν ἐθαυμάζαμεν 'ς τὰ λόγια ἐκεῖνα·
μὲ λόγον ἐκλαμπρότατον, μὲ εὐμορφὴν λαλία
τιμίως καὶ ἐξαίρετα εἶπε τὰ λόγια ἐκεῖνα,
εἶπε καὶ εὐχαρίστησε τὸν μέγαν πατριάρχην,
εἶπέ του φήμην ἐκλεκτὴν ἀξιοτιμημένην,
καὶ ἄρχισε κ' ἐλάλησε τούτους τοὺς λόγους εἶπεν.

Εὐχαριστῶ σε, δέσποτα μέγιστε πατριάρχα
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πανάγιε καὶ μέγα
οἰκουμενικ' ἐξαίρετε πατριαρχῶν τῶν ἄλλων,
καὶ πάντα προτιμότερε καὶ μέγιστε τῶν ἄλλων,
τὸ πῶς ἐκαταδέχθηκες κ' ἤλθες σὺ μὲ τὰ τέκνα
τῆς σῆς παναγιότητος τόσον πολὺ μακρέα,
καὶ εἶδαμεν τὸ πρόσωπον τῆς σῆς ἀγιωσύνης
τὸ τίμιον τὸ ἅγιον παρὰ τῆς οἰκουμένης.
Καὶ χαιρομέστεν περισσὰ πῶς ἔλαβες τὸν κόπον,
καὶ ἤλθες καὶ σὲ εἶδαμεν 'ς τὸν ἐδικόν μας τόπον
κ' εἶδαμεν χάριν περισσὴν ἐκ σῆς ἀγιωσύνης,
δέσποτα ἀγιώτατε ὅλης τῆς οἰκουμένης.
Καὶ δόξα νὰ 'χῃ ὁ Θεὸς καὶ κτίστης τῶν ἀπάντων,
ὁ ὢν, ὁ ὑπερύμνηστος ὑπὸ ἀγίων πάντων,
καὶ ἡ κυρία δέσποινα ἅγια Θεοτόκος,
καὶ τίμιοι ἀρχάγγελλοι καὶ τῶν ἀγίων δῆμος,
ὅπου μᾶς καταξίωσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις
ἐσένα ν' ἀπολαύσωμεν μὲ ὅλαις σου ταῖς χάραις,
ὅπου ἄλλοῦ δὲν ἔγεινε ποτὲ τοιοῦτον πρᾶγμα,
τίμιον ἀξιέπαινον ὡσὰν ἐτοῦτο τώρα·

κ' ἐτίμησες τὸν τόπον μας μὲ νέον πατριαρχεῖον,
 ὁμοίως καὶ βασίλειον ἐτοῦτο ἐτιμήθη,
 καὶ βασιλείας ἅπασας τὰς ὅλας ὑπερέβη.
 Τοῦτο τὸ ἐπεθύμησαν οἱ βασιλεῖς οἱ πρῶτοι
 ἡμῶν οἱ ἀγιώτατοι οἱ μακαρίται ἐκεῖνοι,
 καὶ δὲν τὸ ἡξιώθησαν τοῦτο νὰ τὸ ἰδοῦσι
 ὁποῦ 'ναι πρᾶγμα τίμιον καὶ ἅγιον τοῖς πᾶσι.
 Θεὸς ὁ παντοδύναμος τὸν κόπον σου νὰ δώσῃ,
 νὰ ἔχῃς δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χάριν ἐν τοῖς πᾶσι!
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησε τότε κατὰ τὴν τάξιν.
 Καὶ βασιλεὺς ἐστέκονταν πλησίον εἰς τὸ πλάγι
 ἐκ δεξιῶν βασίλισσας, Εἰρήνης τῆς ἁγίας,
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας.
 Καὶ 'ς τὴν ζερβέαν στέκονταν ὁ ἐνδοξος, ὁ μέγας
 ὁ ἄρχων κύρ Μπορούσης τε ὁ ὑπατος ὁ μέγας,
 καὶ ἀδελφὸς βασίλισσας Εἰρήνης τῆς ἁγίας,
 καὶ πρῶτιστος ἐπίτροπος μεγάλης τῆς Ῥωσίας,
 (ὁ ἄρχων ὁποῦ ὠριζε τὸ μέγα τὸ Καζάνι
 εἰς ποταμόν του εὑρίσκειν ἐν Βόλχα τῇ μεγάλῃ,
 ἀξεσκεπῆς τὴν κεφαλὴν μὲ εὐλάβειαν μεγάλην
 μὲ σχῆμα δουλικώτατον καὶ μὲ τιμὴν μεγάλην.
 Ἐκεῖ δὲ πάλιν στέκονταν ἀρχόντισσας μεγάλαις
 γυναῖκες τῶν κνεζήδων τε, καὶ πάντες ἦσαν ἄσπραι
 ἐκ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, φορέματ' ἄσπρα εἶχαν,
 ὅλαι καλὰ ἐστέκονταν εἰς εὐμορφηὴν ὀρδίνιαν,
 ὅλαι κατὰ τὴν τάξιν τοὺς μὲ χεῖρας σταυρωμένας,
 μὲ φόβον καὶ μ' εὐλάβειαν καὶ μ' εὐμορφον τὸ σχῆμα.
 Καὶ τότες ἡ βασίλισσα ἡ ἁγία Εἰρήνη
 τὴν πρῶτην ἔνευσ' ἀπ' αὐταῖς, ποῦ κράτει εἰς τὸ χέρι
 ταψίον πολυτίμητον μὲ εὐμορφον μαντύλι
 μετὰ μαργάρους περισσοὺς καὶ μὲ πολὺ χρυσάφι.
 Εἶχε μαργάρους περισσοὺς ὡς ἕξπ' χιλιάδας,
 καὶ ἄκρας ὠραιώτατας ὀλοχρυσοκλωσμένας.
 Τὸν πατριάρχην τὸ 'δωκε μὲ ἰδίον τῆς χέρι,

αὐτὸς δὲ τότε τό 'λαβε μὲ ἰδίον τοῦ χέρι,
 εὐχήθηκεν, εὐλόγησε κ' ἐπολυχρόνησέ την.
 Θεὸς ὁ παμμακάριστος νὰ ᾔηται πάντα μ' αὐτήν !
 Ὡ θαῦμα ποῦ 'δαμεν ἐκεῖ, ἄρχοντες τιμημένοι,
 'ς τὰ ὅσα ποῦ ἐφόρειεν βασίλισσα ἐκείνη !
 Ὁ νοῦς ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ οὐδὲ νὰ καταλάβῃ,
 τὰ ὅσα ποῦ ἐφόρειεν ἐπάνω 'ς τὸ κεφάλι !
 Εἶχε κορῶναν θαυμαστὴν ἀξιοτιμημένην,
 μὲ λίθους ἀξιέπαινους καλῶς πεποιημένην,
 ὅπου 'χε πύργους δώδεκα μετὰ πολλῶν μαργάρων,
 καὶ τύπον εἰς ἐνθύμησιν ἀγίων Ἀποστόλων,
 ὅπου Χριστὸν ἐκήρυξαν εἰς πᾶσαν οἰκουμένην
 καὶ πάντας τοὺς ἐπέστρεψαν εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν.
 Εἶχε ῥομπίνια πολλὰ, μεγάλους ἀδαμάντους,
 τοπάζια, μπαλάσια, καὶ στρογγυλοὺς μαργάρους.
 Εἶχε καὶ εἰς τὸν γύρον τῆς ἐκείνης ἡ κορῶνα
 ἀμέθυστους πολύτιμους καὶ εὐμορφα ζαφείρια,
 καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκρέμονταν γυρόσια μακρὰ,
 ἥσασι τρία δεξιὰ κ' ἐξ εὐωνύμων τρία,
 ὅπου οὐδεὶς δὲν δύναται νὰ ξετιμήσῃ ἐκεῖνα·
 γεμάτα ἦσαν ἅπαντα, καλὰ ἀρμαθιασμένα
 μὲ λίθους ἀξιοτίμητους διάφορους περισσα.
 Οἱ πάντες τότε ἐφρίζαμεν εἰς ἅπαντα ἐκεῖνα
 εἰς σμάραγδους τοὺς περισσοὺς ὅλους ἐκ τὸ χλωμοῦτζι,
 μεγάλους, στρογγυλότατους καὶ ἐκλαμπροὺς τῇ φύσει,
 ὅπου οὐδεὶς οὐ δύναται ἓνα ἀπὸ ἐκείνους
 νὰ εἴπῃ τί ἀξίζουσι, τί εἶναι ἡ τιμὴ τους.
 Εἶχε καὶ φόρεμα μακρὸ ὡς κάτω εἰς τὰ νύχια,
 χάζδιον πολυδαίδαλον μὲ εὐμορφα κλαδία.
 Εἶχε κλαδία περισσὰ μαργαριτογραμμένα,
 μὲ τέχνην ἀξιότατην ἦσαν καλὰ βαλμένα,
 καὶ ἀνάμεσα 'ς τοὺς κλάδους τε πολύτιμα λιθάρια
 τοπάζια, μπαλάσια, καὶ κόκκινα ῥομπίνια.
 Καὶ 'λόγυρα 'ς τὸ φόρεμα ὡς μίαν ἀπαλάμη

τεχν' εἶχε παντεξαίρετον, ἀξιοτιμημένη,
 ὅπου οὐδεὶς δὲν δύναται ἐκείνην πῶς νὰ γράψῃ
 τὴν πολυποικιλότητα τὴν ψιλοτεχνεμένην,
 μὲ ἔκλαμπρα ρομπίνια, μὲ στρογγυλοὺς μαργάρους,
 μὲ ζάμφειρους, μπαλάσια, μὲ λίθους ἀδαμάντους.

Τὰ δὲ πλατέα μανίκια ἐκεῖνα ὅπου εἶχε
 ἀνθρώπου νοῦς δὲν ἤμπορεῖ νὰ εἴπῃ τὸ πῶς εἶναι,
 ἂν ἔχῃ δέκα κεφαλὰς καὶ ἄλλας τόσας γλώσσας
 ἐκεῖνα νὰ διηγηθῇ τὸ πῶς ἦτον εἰς πάντας.

Καὶ πάλιν τὴν ἐξαίρετον ἐκείνην τραχηλίαν
 τίς τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ βάλῃ εἰς διανοίαν ;

Καὶ πάλιν τὸ διάδημα ἐκεῖνο τὸ ὠραῖον
 τίς τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ εἴπῃ τὸ πῶς ἦτον ;

Εἶχε σμαράγδους περισσοὺς ὅλους ἐκ τὸ χλωμοῦτζι,
 μεγάλους, στρογγυλότατους καὶ ἔκλαμπρους τῇ φύσει.
 Ἐκεῖνα πάντα εἶδαμεν ἔαν καὶ μέρος νὰ ᾿ναι.

Κ' εἰς ἄλλα τὰ βασίλεια ἓνα ἐκ δέκα νὰ ᾿ναι.

Ἀμὴ ἡ στέγη ἡ καλὴ ἐκείνου παλατίου,
 ὅσον σκεπάζει οὐρανὸς οὐκ ἂν εὕρισκετ' ἄλλη.
 Ὅλ' ἦτον καθαρὸ χρυσος, ὅλη μὲ τὸ γλυπτῆρι,
 καὶ ὅλη σφυροκτύπητη ἀπ' ἄριστον τεχνίτη.

Εἶχε κλαδία περισσὰ καὶ λόγγους καὶ ἀμπέλια,
 σταφύλια καὶ ρόδια, διάφορα πουλία.

εἶχε μὲ τέχνην ἄριστην ᾿ς τὴν μέσσην ἓνα λεόντα
 καὶ ὄφιν τε ἐδάκονεν, εὐμορφα καμωμένον,
 καὶ ἐκ τῆς μέσης ὄψεως ἐκρέμονταν κανδήλια
 ἀξιοτίμητα, πολλὰ, μὲ τίμια λιθάρια,
 μὲ φούνταις ὠραιώταταις συρματοτεχνεμέναις,
 μὲ μαργαριταρόπουλα ἦσαν ἐκείναις ὅλαις.

Τοῦ δὲ σπιτίου γύρον τε οὐ δύναμαι νὰ γράψω,
 ὅτι φοβοῦμαι περισσῶς μή τι καὶ σφάλλειν θέλω.
 Ἀλλὰ ὁ πόθος ὁ πολὺς βιάζει με νὰ γράψω,
 καὶ νοῦς μου οὐκ ἰσχύει τε καθένα πῶς νὰ γράψω:
 Εἶχεν εἰκόνας περισσὰς, ἐξαίρετας, ἁγίας,

μετὰ μουσείου καθαροῦ εἶχασιν ἱστορίας
 κυρίας Θεοτόκου τε τῆς δέσποινης τοῦ κόσμου,
 ὅπου ἔχεν εἰς τὰς χεῖράς της τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.
 Καὶ πάντα ἐκτυπώματα ἁγίων καὶ ἀγγέλων,
 ἱεραρχῶν, μαρτύρων τε, ὁσίων καὶ δικαίων.
 Αἱ πᾶσαι ὠραιώταται μὲ λίθους πολυτίμους
 ὅλαι μὲ τοὺς ἀδάμαντας καὶ μὲ πολλοὺς μαργάρους.
 Εἶχαν ποδῖαις εὐμορφαις, μεγάλαις ὥσπερ πεύκια,
 μὲ τέχνην ὠραιώτατην μὲ πᾶσαν εὐκοσμίαν.
 Εἶχαν μαργάρους περισσοὺς καὶ εὐμορφα ῥομπίνια,
 ζαφείρια, τοπάζια, καὶ ἑκλαμπρὰ μπαλάσια.
 Ἦλθον τέλος ἃς ποιήσωμεν ἐκ τῶν πολλῶν ἐκείνων.
 Καὶ πάλιν τότε ἐκέλευσεν ὁ μέγας βασιλέας
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ ὅλης τῆς Ῥωσίας
 τὸν πατριάρχην μέγιστον διὰ νὰ εὐλογήσῃ
 ἀρχόντισσας ἐκείναις τε ἅλαις νὰ ἀγιάσῃ.
 Καὶ πάντες τότε ἦλθασιν ἔς τὸν μέγαν πατριάρχην
 τὸ χεῖριν του ἐφίλησαν μ' εὐλάβειαν μεγάλην.
 Καὶ πᾶσα μία ἔδωκεν ἀπ' εὐμορφον μαντύλι,
 τότες ὅπου ἐφίλησαν τὸ ἅγιόν του χεῖρι.
 Καὶ πάντες πάλιν στάθησαν εἰς τόπον ὅπου ἦτον
 μὲ σχῆμα εὐπρεπέστατον καὶ μὲ πολὺν τὸν φόβον.
 Καὶ τότες ἕνας ἄρχοντας μέγας τε τιμημένος,
 γέροντας σωφρονέστατος, πολλὰ πεπαιδευμένος,
 μὲ νεῦμα τῆς βασίλισσας τότε ἔς τὸ μέσον ἔστη.
 τὸν πατριάρχην ἔβλεπε τοῦτον τὸν λόγον ἔφη.
 Ὁ πατριάρχᾳ μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 ἁγίων ἀγιώτατε τῆς οἰκουμένης ὅλης,
 Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσης,
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης.
 Ἀστραχανίου, Καζανιοῦ, μεγάλου Νογγρατίου,
 καὶ πάσης γῆς Ἀρκτῶρις, μεγάλου Συμπηρίου.
 καὶ Ἰβερίας τῆς φρικτῆς ἐκείνης τῆς μεγάλης,
 χάριν χαρίζει σοι πολλήν, καλὴν εὐεργεσίαν,

νά εὔχεται διὰ ταυτὴν καὶ διὰ τὸν βασιλέα.
 Ποτῆρι δίδει σοι ἀργυρὸν μέγα καὶ χρυσωμένον,
 μὲ τέχνην ὡραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον.
 Δίδει σοι χάζδια καλὰ ἀπὸ τὴν Βενετίαν,
 καὶ σόφια μεταξωτὰ καὶ εὐμορφα ἀτλάζια.
 Καὶ καμπουχάδες δίδει σοι μὲ εὐμορφα κλαδία,
 καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν.
 Δίδει σοι χρήματατ' πολλὰ Νογράτια μεγάλα
 ἐξ ἀργυρίου καθαροῦ μὲ βασιλέως βοῦλλαν,
 νά εὔχεται διὰ ταυτὴν καὶ διὰ τὸν βασιλέα,
 νά ἦναι πολυχρόνιοι νά ἔχουν πολλὴν ὑγείαν.
 Καὶ ἡ εὐχή σου ἅγια εἰς τὸν Θεὸν νά φθάσῃ
 υἱοῦς καὶ θυγατέρας τε αὐτοῖς διὰ νά δώσῃ !

Ὁ πατριάρχης σήκωσε χεῖρά του τὴν ἁγίαν
 βασίλισσαν εὐχήθηκε καὶ βασιλέα μέγαν,
 ἁγίασε, συγχώρησε καὶ κατευλόγησέ τους.
 Θεὸς καὶ Παμμονάρχιστος νά ἦναι πάντα μ' αὐτοὺς,
 καὶ ἅγιοι Ἀρχάγγελοι, Προφῆται, Ἀποστόλοι,
 Ἀρχιερεῖς καὶ Μάρτυρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι.
 Θεὸς ὁ παντοδύναμος ἐκεῖνος νά σᾶς δώσῃ,
 ὅπου διέσχισε ποτὲ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
 καὶ ἐξ αὐτῆς ἀπέρασαν Ἰσραηλῖται ὅλοι,
 Ἑβραῖοι Ἰουδαῖοί τε μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 Καὶ πάλιν ὅπου ἔρρευσεν ἐξ ἀκροτόμου πέτρας
 καὶ ὕδωρ ἔβρυν πολὺ καὶ πότιζεν τοὺς πάντας
 Ἑβραίους, Ἰουδαίους τε ὅλους Ἰσραηλῖτας,
 τότες ὅπου ἐπήγασιν εἰς γῆν ἐπαγγελίας
 αὐτὸς πάλιν ὅπ' ἔστειλεν τὸν Γαβριὴλ τὸν μέγαν
 καὶ ἦλθε κ' εὐαγγέλισε Μαρίαν τὴν ἁγίαν,
 παρθένον τε τὴν ἄσπιλον, τὴν κεχαριτωμένην,
 τὴν μαναδόχον στάμναν τε καὶ καθηγιασμένην,
 τὸ ὅρος τὸ πανάγιον, τὴν ἀφλεκτον τὴν βάσιν,
 ἐν ἣ Χριστὸς ἐσκήνωσε καὶ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ πάντας ἐλευθέρωσεν ἐκ τῆς δουλείας κείνου

τοὺς ἐξ Ἀδάμ προπάτορας καὶ ὅλους τοὺς δικαίους,
αὐτὸς ἡμᾶς νὰ λυπηθῇ, ὅτι ἐσᾶς νὰ δώσῃ
τέκνον ἐκ τῆς κοιλίας σας, καὶ νὰ σᾶς εὐλογήσῃ !
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότ' εὐλόγησεν ὁ μέγας πατριάρχης
Εἰρήνην, τὴν βασίλισσαν Ῥωσσίας τῆς μεγάλης,
ὁμοίως καὶ ὁ ἕτερος ὁ νέος πατριάρχης
τῆς Μοσχοβίας πόλεως Ῥωσσίας τῆς μεγάλης.

Καὶ πάλιν τότε φώνησεν ὁ τίμιος ὁ γέρον
μητροπολίτην τὸν σοφὸν Ἱερόθεον τὸν γέρον.
Ὡ ἀρχιθῦτα μέγιστε ἐκ τῆς Πελοποννήσου
Μονεμβασίας πόλεως μεγάλης περιφήμου !
Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσης,
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅλης
δῶρα χαρίζει σοι πολλὰ νὰ εὔχῃσαι δι' αὐτὴν
βασίλισσαν θεόστεπτην, τὴν θεοτιμημένην.
Χαρίζει σοι ποτήριον μέγα καὶ χρυσωμένον,
μὲ τέχνην ὠραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον,
καὶ ἀπὸ Βενετίηθεν καλὸν σὲ δίδει χάζδι,
καὶ καμπουχᾶν Φιλάντρινον μὲ εὐμορφα κλαδίᾳ,
καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν.
Δίδει σοι χρήματα πολλὰ, νογράτια μεγάλα
ἐξ ἀργυρίου καθαροῦ βασιλοβουλλωμένα,
νὰ εὔχῃσαι διὰ ταύτην καὶ διὰ τὸν βασιλέα,
νὰ ᾤναι πολυχρόνιος, νὰ ᾔχουν πολλὴν ὑγείαν,
καὶ ἡ εὐχή σου ἅγια εἰς τὸν Θεὸν νὰ φθάσῃ,
υἱοῦ καὶ θυγατέρας τε αὐτοῖς διὰ νὰ δώσῃ.
Μητροπολίτης σήκωσε πρὸς οὐρανὸν τὸ ὄμμα,
βασίλισσαν εὐχήθηκεν καὶ μέγαν βασιλέα.
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησεν βασίλισσαν Εἰρήνην,
ἐκείνην ἀγιώτατην καὶ θεοτιμημένην.

Καὶ πάλιν τρίτον ἔφησεν ὁ τίμος ὁ γέρον
ἐμένα τὸν ἐλάχιστον ἀρχιερέων πάντων.
Ὡ ἀρχιθῦτα ταπεινὲ τοῦ Ἐλασσῶνος θρόνου
καὶ χώρας περιφήμου τε μεγάλης Δημονίκου,

ὅπου ἔναι καὶ εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ἑλλάδος,
καὶ εἶναι δόξα τῶν σοφῶν καὶ τῶν ῥητόρων κλέος,
καὶ εἶναι καὶ εὐρίσκεται ἔς τὰ πρόσποδα Ὀλύμπου,
τοῦ δυτικοῦ Ὀλύμπου τε, ὅχι τοῦ Ἀσιάτου!

Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνκτολῆς καὶ δύσης,
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅλης
δῶρα χαρίζει σοι πολλὰ, καλὴν εὐεργεσίαν,
νὰ εὖχεσαι διὰ ταύτην καὶ διὰ τὸν βασιλέα.
Ποτῆρι δίδει σοι ἀργυρὸν μέγα καὶ χρυσεμένον,
μὲ τέχνην ὠρσιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον,
καὶ ἀπὸ Βενετίηθεν καλὸν σὲ δίδει χάζδι,
καὶ σοφὶ δλομέταξον καὶ εὐμορφον ἀτλάζι,
καὶ Ἑγκλητέρας καμπουχᾶν μὲ εὐμορφα κλαδία,
καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρία.
Δίδει σοι χρήματα πολλὰ, νογράτια μεγάλα
ἐξ ἀργυρίου καθαροῦ βασιλοβουλλωμένα,
νὰ εὖχεσαι διὰ ταύτην καὶ διὰ τὸν βασιλέα
νὰ ἦναι πολυχρόνιοι νὰ ἔχουν πολλὴν ὑγείαν,
καὶ ἡ εὐχή σου ἅγια εἰς τὸν Θεὸν νὰ φθάσῃ,
υἱοὺς καὶ θυγατέρας τε αὐτοὺς διὰ νὰ δώσῃ.

Τότες ἐγὼ ἐσήκωσα πρὸς οὐρανοὺς τὸ ὄμμα,
βασίλισσαν εὐχήθηκα καὶ μέγαν βασιλέα
νὰ ἦναι πολυχρόνιοι νὰ ἔχουν πολλὴν ὑγείαν,
Θεὸς ὁ παμμνηκάριστος μ' αὐτοὺς νὰ ἦναι πάντα.
Καὶ ἐκ βαθέων μου ψυχῆς εἶπα καὶ ἄλλα λόγια,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησα ἕως τῆς γῆς τὸ ὄραφος,
ὅπου ἔτον ὀλοσκέπαστον μὲ τῆς Περσίας πεύκια,
μεταξοχρυσοῦφαντα μὲ εὐμορφα κλαδία,
καὶ ἀνάμεσα ἔς τοὺς κλάδους τῶν εἶχαν πολλὰ θηρία,
λέοντας καὶ ἐλάφους τε καὶ λύκους καὶ πλατόνια·
ἦσαν ἀνθρώποι κυνηγοὶ καὶ θήρευαν ἐκεῖνα,
μὲ τόξα καὶ σαῖτας τε καὶ μὲ μακρὰ κοντάρια·
εἶχε πουλῖα περισσὰ μικρὰ τε καὶ μεγάλα,

ἄγερανοὺς καὶ κύκνους τε καὶ χήνας καὶ παπῖα,
 εἶχε καὶ τάους εὐμορφους, φάσας τε καὶ τρυγώνια,
 καὶ ἐκ πουλῖα τὰ μικρὰ μὲ εὐμορφη λαλία.
 Ἐκ' ἦτον κ' ἕνας κυνηγὸς καὶ ἔσταινεν παγίδα
 καὶ εἶχε πόθον περισσὸν διὰ νὰ πιάσῃ ἐκεῖνα.
 Κ' ἐπῆγα καὶ ἐστάθηκα πάλιν ἐκεῖ ὁποῦ 'μουν,
 ἐκεῖ μὲ τοὺς ἀρχιερεῖς ὁποῦ καὶ ἐστεκόμουν.
 Καὶ πάλιν τότες ἔφησεν βασίλισσα Εἰρήνη,
 ἐκείνη ἡ ἐξαίρετη ἡ θεοτιμημένη,
 καὶ εἶπε λόγους λυπηροὺς βαθέων ἐκ καρδίας,
 μὲ σχῆμα ταπεινότατον ἐνώπιον εἰς πάντας,
 καὶ λόγους τούτους ἔφησε πρῶτα τὸν πατριάρχην,
 καὶ δεύτερον ἀρχιερεῖς καθ' ἕνα κατὰ τάξιν.
 Ὡ δέσποτά μου ἅγιε μέγιστε πατριάρχα,
 πάτερ πατέρων πρῶτιστε, καὶ δέσποτάι μου ἄλλοι,
 ἀρχιερέων οἱ κλεινοὶ καὶ φίλοι τοῦ Ὑψίστου,
 συλλειτουργοὶ καὶ λατρευταὶ Θεοῦ τοῦ παναγάθου,
 πῶχετε χάριν περισσὴν, μεγάλην παρρησίαν
 εἰς Θεὸν τὸν ὑπεράγαθον καὶ εἰς τὴν Παναγίαν,
 κ' εἰς ἅπαντας τοὺς ἁγίους τοὺς λατρευτὰς Κυρίου,
 ποῦ ἔχουν δόξαν καὶ τιμὴν καὶ στέφανον Κυρίου!
 Παρακαλῶ καὶ δέομαι πολλὰ καὶ προσκυνῶ σας,
 ἀπὸ βαθέων μου ψυχῆς πολλὰ ἐκλιπαρῶ σας,
 δέησιν νὰ ποιήσετε διὰ τὸν βασιλέα,
 καὶ δι' ἐμὲ βασίλισσαν μικράν σας θυγατέρα,
 ἵνα ὁ ἅγιος Θεὸς ἀκούσῃ τὴν εὐχὴν σας
 νὰ δώσῃ ἡμῖν τοῖς τέκνοις σας καρπὸν ἐκ τῆς κοιλάς,
 υἱὸν καὶ κληρονόμον τε ὑμῶν τῆς βασιλείας
 Βλαντιμερίου Μόσχοβου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας.
 Ἔχομεν λύπην περισσὴν καὶ καὶ μὲν καρδίας
 ὁ βασιλεὺς τε καὶ ἐγώ, ὅλοι τῆς συγγενείας,
 ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι τοῦ παλατίου ὅλοι,
 καὶ κνέζηδες, βοϊβόντηδες τῆς βασιλείας ὅλοι.
 Τότες οἱ πάντες κλάψαμεν 'ς τὰ λόγια ἐκεῖνα,

καὶ πάντες δάκρυ ἐχύσαμεν ὅς τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα,
καὶ ἅπαντες ὡς ἐξ ἑνὸς εἶπομεν τοῦτον λόγον :
Εἶποτε δὲ πανάγαθος, κ' ἡ μήτηρ τοῦ Ὑψίστου
καὶ ἅπαντες οἱ ἅγιοι μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου
τὸ δάκρυ σας νὰ ἴδωσι, τὸν ἀναστεναγμένον σας
καὶ ἡμῶν ἀρχιερέων τε ἡμῶν τῶν εὐχετῶν σας!
Τὰ ὅσα εἶπες νὰ γενοῦν καὶ νὰ σᾶς τὰ πλερώσῃ!
Θεὸς δὲ παντοκράτορας πάντα νὰ σᾶς τὰ δώσῃ!

Ὁ θεέ μου παντεπόπτα,

Ὑψιστε καὶ εὐεργέτα,

δόξα καὶ εὐχαριστία,

νὰ ᾗς ὅς τὸν αἰῶνα πάντα!

Ὅπου χάριτες τοσοῦτα

πλούσια τῇ βασιλείᾳ,

δὸς ἀκόμη ἓνα πρᾶγμα,

ποῦ νὰ εἴχῃς ἀπ' ὅλα,

τίμιον υἱὸν μέγαν,

κληρονόμον βασιλείας!

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐξευγήκαμεν ὅλοι ἐκ τὸ παλάτι
δὲ πατριάρχης, βασιλεὺς, ἀρχιερεῖς οἱ ὅλοι
καὶ τότε μέγας βασιλεὺς ἐξεπροβόδησέν μας
ἐξω ἀπ' τὸ παλάτιον ἀτός του ἔστειλén μας.
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ προσκυνήσαμεν τὸν μέγαν βασιλέα,
καὶ ὅλοι ἐπορεύθημεν ὅς τὸ πατριαρχεῖον μέσα.
Ἐκεῖ καὶ ἐκαθήσαμεν ἐπὶ τραπέζης κείνης,
ὁποῖαν προητοίμασεν ὁ νέος πατριάρχης,
καὶ πάντες ἐνεπλήσθημεν ἐκ τῆς τραπέζης κείνης
καὶ ἀφόντης ἐνεπλήσθημεν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
ἀρχιερεῖς ἡγούμενοι ἀρχιμκνδρίται ὅλοι,
τότε ὅς τὸ μέσον ἤφεραν ἄρχοντες πατριάρχου
Μοσχόβου τοῦ Ἰώβου τε τοῦ νέου πατριάρχου
χαρίσματα πανεύμορφα τότε διὰ νὰ δώσουν,
τὸν πατριάρχην μέγιστον τότε νὰ κανισκεύουν.
Μεγαλοφώνως ἔφησεν ὁ πρῶτος τῶν ἐταίρων

τὸν πατριάρχην πρῶτιστον πατριαρχῶν τῶν ἄλλων.

Ὡ πατριάρχα μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἁγίων ἁγιώτατε πρῶτε τῆς οἰκουμένης!

Ἰὼβ ὁ ἁγιώτατος καὶ μέγας πατριάρχης
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου, Ῥωσίας τῆς μεγάλης,
καὶ ἀδελφὸς συλλειτουργγὸς ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
ταύτην τὴν χάριν δίδει σοι, καὶ δέξου μετὰ πόθου.
Χάριν σὲ δίδει ἐγκόλπιον μὲ τὸ μαργαράρι,

.
μὲ τέσσαρα ῥομπίνια καὶ ἱάσπιν ἔς τὴν μέσσην,
κ' ἔχει γραμμένον τὸν Χριστὸν τὸν κύριον τῆς δόξης,
Θεὸν τὸν ὑπεράγαθον κριτὴν τῆς οἰκουμένης.
Δίδει εἰκόνα ἁγίαν τὴν δέσποιναν τοῦ κόσμου,
Μαρίαν ἀειπάρθενον μεσίτριαν τοῦ κόσμου,
δοποῦ βαστᾷ ἐν ταῖς χερσὶ τὸν κύριον τῆς δόξης,
Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.
Ἔχει ῥομπίνια πολλὰ, πολὺ μαργαριτάρι,
καὶ ὅλη περιχρύσωτη μὲ ἔκλαμπρον χρυσάφι.
Ποτῆρι δίδει σοι ἀργυροῦν μέγα καὶ χρυσομένον,
μὲ τέχνην ὠραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον.
Δίδει σοι χάζδια πολλὰ, καὶ εὐμορφα ἀτλάζια,
καὶ καμπουχάδες εὐμορφους ὅλους ἐκ Βενετίας,
καὶ σόφια μεταξωτὰ, καὶ εὐμορφα σαμούρια
δλόμαυρα καὶ μακρυνὰ ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν,
νὰ εὐχεσαι διὰ ταύτων εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου,
καὶ αὐτὸς αἰεὶ διὰ τε σὲ εἰς ὅλην τὴν ζωὴν του.

Ὁ πατριάρχης σήκωσε χεῖρά του τὴν ἁγίαν,
εὐχήθηκεν, εὐλόγησε νὰ ἔχῃ πολλὴν ὑγείαν.

Καὶ πάλιν τότες ἔφησεν ὁ τίμιος ὁ ἄρχων
μητροπολίτην τὸν σοφὸν Ἱερόθεον τὸν γέρον.

Ὡ ἀρχιθῦτα ταπεινὸ ἐκ τῆς Πελοποννήσου
Μονεμβασίας πόλεως ἐκείνης περιφήμου!
Ἰὼβ ὁ ἁγιώτατος καὶ μέγας πατριάρχης
Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης,

δίδει σοι εἰκόνα ἁγίαν τὴν δέσποιναν τοῦ κόσμου,
 Μαρίαν τὴν πανύμνητον μεσίτριαν τοῦ κόσμου,
 ὅπου κρατεῖ ἐν ταῖς χερσὶ τὸν κύριον τῆς δόξης
 Θεὸν τὸν ὑπεράγαθον τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.
 Δίδει σοι κοῦπαν ἀργυρὴν, μεγάλην, χρυσεωμένην,
 μὲ τέχνην ὡραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένην.
 Δίδει σοι καμπουχᾶν καλὸν καὶ μαῦρο ἓνα χάζδι,
 καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν,
 νὰ εὐχεσάι διὰ ταῦτόν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου
 καὶ αὐτὸς νὰ ἐνθυμῆται σὲ ἐν ὅλῃ τῇ ζωῇ του.
 Μητροπολίτης ἐκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε,
 Θεὸς καὶ παμμακάριστος αἰ μὲ σὲ νὰ ᾔναι !

Καὶ πάλιν τότε ἐφώνησεν ὁ τίμιος ὁ ἄρχων
 ἐμένα τὸν ἐλάχιστον τῶν δύο ἐπισκόπων.
 Ὡ ἀρχιϋῦτα ταπεινὲ τοῦ Ἐλασσῶνος θρόνου,
 καὶ χώρας περιφήμου τε ἐκείνης Δημονίκου,
 ὅπου ᾔναι καὶ εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ἑλλάδος,
 ὅπου ᾔναι δόξα τῶν σοφῶν καὶ τῶν ῥητόρων κλέος,
 Ἰῶβ ὁ ἁγιώτατος καὶ μέγας πατριάρχης
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅλης,
 σοὶ δίδει εἰκόνα ἁγίαν τὴν δέσποιναν τοῦ κόσμου
 Μαρίαν, τὴν πανάχραντον μεσίτριαν τοῦ κόσμου,
 ὅπου κρατεῖ ἐν ταῖς χερσὶ τὸν κύριον τῆς δόξης,
 Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.
 Ὅλ' εἶναι μὲ ἀργύριον ὅλη μὲ τὸ χρυσάφι,
 καὶ χρυσοσμαλδωμένον τε ἔχει καλὸν στεφάνι.
 Δίδει σοι κοῦπαν στρογγυλὴν καὶ περιχρυσεωμένην,
 μὲ τέχνην ὡραιώτατην εὐμορφα καμωμένην.
 Χάριν ποιεῖ σοι καμπουχᾶν καὶ εὐμορφον ἀτλάζι,
 καὶ εὐμορφα σαμούρια ὅπου ᾔναι ἐκ τὸ Συμπῆρι,
 νὰ εὐχεσάι διὰ τ' αὐτόν ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς σου,
 καὶ αὐτὸς νὰ ἐνθυμῆται σοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ζωῇ του.
 Καὶ ἔβαλα μετάνοιαν ἕως τὴν γῆν καὶ εἶπα,
 Θεὸς καὶ παμμακάριστος μ' αὐτόν νὰ ᾔναι πάντα.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τότε ἔλαβε ποτῆρι εἰς τὸ χέρι,
 τὸν πατριάρχην ἔδωκε πολλὰ καὶ τὸν εὐχήθη,
 καὶ ἔπειτα ἄρχιερεῖς μὲ ἰδίον τοῦ χέρι
 καὶ πάντες τότε ἔπικν ἐκεῖνο τὸ ποτῆρι
 ἀρχιμανδρίται μέγιστοι καὶ ὅλοι ἡγουμένοι,
 καὶ πάντες ὅλοι ἄρχοντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 Τότε καὶ τέλος ἔλαβεν ἡ τράπεζα ἐκείνη,
 ὅτι τὰ περισσεύματα ἐσύναξαν ἐκεῖνοι.
 Καὶ πάντες ἀνεστάθημεν καὶ εὐχαρίστησάμεν,
 Θεὸν τὸν παντευλόγητον τότες ἐδόξασάμεν,
 Θεόδωρον τὸν ἄνακτα πολλὰ εὐχήθηκάμεν.
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐξευγήκαμεν, καὶ ἀποχαιρέτησάν μας
 Ἰώβ ὁ πατριάρχης τε καλὰ ἀπέστειλάν μας
 μ' ἄρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ μὲ τοὺς ἡγουμένους,
 μ' ἀρχιμανδρίτας μέγιστους μὲ ἄρχοντας περισσους,
 ὅσον ὅπου ἐσέβημεν ὅλοι εἰς τὰ κελλία,
 καὶ πάντες ἄλλοι πῆγασιν ὅλοι εἰς τὰ οἰκεία.
 Καὶ τὸ ταχὺ ξημέρωμα, τρεῖς ὥραις τῆς ἡμέρας,
 ὁ θεστιάρης ἔφθασε μὲ τὸ χαρτὶ εἰς τὰς χεῖρας,
 (ἄνθρωποι δὲ περισσίοι ὅλ' εἶχαν εἰς τὰς χεῖρας
 χαρίσματα βασίλισσας ἐκείνης τῆς ἀγίας),
 καὶ πατριάρχης ἔλαβεν ἕως τὴν γῆν μετάνοια,
 αὐτὸς καὶ τὸν εὐλόγησεν μὲ ἁγίαν τοῦ χεῖρα.
 Χαρίσματα τὸν ἔδωκε τότε τῆς βασιλείας
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅλης.
 Τὸν πατριάρχην πρῶτιστον πρωτέδωκε τὴν χάριν,
 εἶτα καὶ μᾶς καθέκαστον ὅλους κατὰ τὴν τάξιν.
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐλογήθηκε νὰ πάγη 'ς τὸ παλάτι,
 ἐκ πατριάρχου καὶ ἡμῶν προσένημεν νὰ πάγη
 Εἰρήνην τὴν βασίλισσαν ἀνατολῆς καὶ δύσης,
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅλης.
 Καὶ τότε πάλιν ἔφθασαν καὶ ἐκ τοῦ πατριάρχου
 χαρίσματα πανεύμορφα ἐκείνου τοῦ Ἰώβου,
 καὶ πρῶτος ὅπου τὰ 'φερεν βάττα χαρτὶ 'ς τὸ χέρι

ὅλα νὰ παραδώσῃ τὰ καθένα κατὰ τάξιν.
 Τὸν πατριάρχην ἔβαλεν ἕως τὴν γῆν μετάνοια,
 αὐτὸς καὶ τὸν εὐλόγησεν μὲ ἁγίαν τοῦ χεῖρα.
 Χαρίσματα τοῦ ἔδωκε τότε τοῦ πατριάρχου
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου, ἐκείνου τοῦ Ἰώβου·
 τὸν πατριάρχην πρῶτιστον τότε ἔδωκε τὴν χάριν,
 οὕτω καὶ μᾶς καθέκαστον ὅλους κατὰ τὴν τάξιν.
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐλογήθηκε νὰ πάγῃ ὅς τὸν πατριάρχη,
 ἐκ πατριάρχου καὶ ἡμῶν μετάνοιαν νὰ πάρῃ,
 Ἰώβ τὸν ἁγιώτατον μεγάλης Μοσχοβίας,
 Βλαντιμερίου μέγιστου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας.

Καὶ τότες πάλιν ἔφεραν φαγὶ ἐκ βασιλέα,
 καὶ πάντες ἐχαρήκαμεν ἕως εἰς τὴν ἑσπέρα.
 Καὶ κυριακῇ τῆς τυρινῆς ἀπὸ βραδύς ἑσπέρας,
 ἦλθεν ὁ μέγας ἄρχοντας ἐπίτροπος ὁ μέγας
 τοῦ βασιλέως μέγιστου μεγάλης τῆς Ῥωσσίας,
 καὶ ἀδελφὸς βασίλισσας Εἰρήνης τῆς ἁγίας,
 Μπαρούσης τῷ ὀνόματι, ἄρχοντας Καζανίου,
 τότες καὶ εὐλογήθηκε παρὰ τοῦ πατριάρχου
 μὲ δύο ἄρχοντόπουλα ἑνδοξὰ καὶ ὠραῖα
 τοῦ βασιλέως μέγιστου τὰ πρῶτα ἐξαδέλφια.
 Ὁ πατριάρχης ἔφησεν τὸν ἄρχοντα Μπαρούσιν :
 καιρὸς εἶναι νὰ πορευθῶ εἰς Κωνσταντινουπόλιν.
 Ὁ ἄρχων τότες ἔφησεν : νὰ εἰπῶ τὸν βασιλέα
 τὸ θέλημά σου νὰ γενῇ νὰ πᾶς μὲ τὴν υἱείαν.
 Καὶ πάλιν εὐλογήθηκαν καὶ πᾶν εἰς τὸ παλάτι,
 τὸν βασιλέα εἶπασιν τοὺς λόγους πατριάρχη.
 Καὶ βασιλεὺς ἀπέστειλεν ἄρχον κυρὸν Ἀνδρέαν,
 καὶ ἦλθεν καὶ ἐλάλησεν τὸν πατριάρχην μέγαν :
 Ὁ πατριάρχα μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 ὁ βασιλεὺς, βασίλισσα δέονται ν' ἀπομείνης
 ἕως Λαμπρὰν κυριακὴν χαρμόσυνον ἡμέραν,
 καὶ τότε σὺ νὰ πορευθῇς μετὰ χαρὰν καὶ υἱείαν.
 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἱκανὰς ἔστειλε βασιλέας

Θεόδωρος ὁ κράτιστος μεγάλης τῆς Ῥωσίας
 ἀνθρώπους ἐνδοξότατους ἔς τὸν μέγαν πατριάρχην
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ' εἰς πᾶσαν οἰκουμένην,
 καὶ εἶπαν ὅτι ὤρισεν ὁ βασιλεὺς Βελίκης
 τὴν σὴν παναγιότητα ἔς αὐτὸν νὰ κοπιάσῃς,
 νὰ λάβετε συγχώρησιν ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου,
 ἔς τὸν τόπον σου νὰ πορευθῇς ἐν πόλει Κωνσταντίνου.
 Ὁ πατριάρχης ἔφησε, τὸ θέλημα νὰ γίνῃ
 Θεόδωρου τοῦ ἀνακτος χωρὶς ἄλλο νὰ γίνῃ.
 Καὶ πάντες ἐπορεύθημεν μετὰ τοῦ πατριάρχου
 εἰς μέγα τὸ παλάτιον τοῦ ἀνακτος ἐκείνου.
 Ἀνέβημεν καὶ ἤραμεν τὸν μέγαν βασιλέα
 ἐντὸς εἰς τὸ παλάτιον πλησίον εἰς τὴν θύραν,
 καὶ ἄρχοντας ἐξαίρετους ποῦ στέκονταν πλησίον,
 ὅλους μὲ χρυσοχάζδια ἐστέκονταν μὲ πόθον
 ὅσον νὰ θεωρήσωσι τὸν μέγαν πατριάρχην
 Ἱερεμίαν τὸν σοφὸν, τὸν μέγαν ἀρχιθύτην.
 Εὐχῆθημεν, εὐλόγησεν τότες ὁ πατριάρχης
 Θεόδωρον τὸν ἀνακτα Ῥωσίας τῆς μεγάλης,
 ὅστις ἐκ χειρὸς ἔλαβε τότε τὸν πατριάρχην,
 ὁμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν εἰς κάθεδραν μεγάλην.
 Ὁ βασιλεὺς ἐκάθησεν ἐντὸς εἰς τὸ θρόνι του,
 καὶ πατριάρχης ἔκατσε πλησίον δεξιῶν του,
 καὶ πάντες ἄλλοι στέκονταν μ' εὐλάβειαν μεγάλην.
 Τότε ἔς τὸ μέσον ἔφεραν χαρίσματα μεγάλα
 ἐξαίσια, ἐξαίρετα, τίμια καὶ ὠραῖα.
 Ἀρχῇ τὴν μίτρα ἔφεραν εἰς δίσκον ἓνα μέγαν,
 καὶ βασιλεὺς τὴν ἔλαβε μὲ χειρὰ του ἁγίαν,
 τὸν πατριάρχην ἔδωκε μ' εὐλάβειαν μεγάλην
 τοῦ Κωνσταντίνου πόλεως τὸν μέγαν ἱεράρχην·
 καὶ λόγους τότες εἶπέ τον ὁ μέγας βασιλέας
 Θεόδωρος ὁ κράτιστος μεγάλης τῆς Ῥωσίας:
 δέξου, παναγιώτατε καὶ μέγα πατριάρχα,
 τὴν μίτραν ὅπου δίδω σοι νὰ ἦναι διὰ πάντα

νά ἦναι εἰς μνημόσυνον εἰς τὸ πατριαρχεῖον
 ὁμοῦ καὶ τῶν γονέων μου ἐκείνων μακαρίτων.
 Καὶ ἦτον πολυτίμητη μὲ τοὺς πολλοὺς μαργάρους
 μὲ λίθους πολυτίμητους καὶ μὲ πολλοὺς ἁγίους,
 Ὅς τὴν μέσσην εἶχε τὸν Χριστὸν καὶ δέσποιναν τοῦ κόσμου,
 καὶ μέγαν Ἰωάννην τε τὸν βαπτιστὴν Κυρίου,
 καὶ ἀπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τὴν κοίμησιν τῆς Κόρης
 ἁγίας Θεομήτορος τῆς κεχαριτωμένης.

Εἶχεν ἁγίους περισσοὺς, ἀγγέλους, ἱεράρχας,
 μάρτυρας, καὶ δσίους τε, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας,
 μὲ τέχνην ὡραιώτατην καὶ μὲ ψιλογραμμίαν,
 ὅπου τινὰς οὐ δύναται νὰ βάλῃ εἰς διανοίαν.

Εἶχε καὶ τὸν Θεόδωρον τὸν στρατηλάτην μέγαν,
 Εἰρήνην τε τὴν μάρτυρα παρθένον τὴν ἁγίαν
 εἰς ὄνομα τοῦ ἁνακτος καὶ δέσποινας Εἰρήνης
 τῶν βασιλέων Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης.

Ἐκεῖ καὶ γράμματα πολλὰ Ῥούσικα γεγραμμένα
 πολλὰ ἔναι ὡραιώτατα καὶ καλοσυνθεμένα,
 ὅπου τινὰς οὐ δύναται νὰ βάλῃ εἰς διανοίαν
 λαμπράν καλλιγραφίαν τε ἐκείνην τὴν ὡραίαν.

Ὁ πατριάρχης ἔλαβε μὲ χεῖρας τὰς ἁγίας
 μίτραν τὴν ὡραιώτατην ἐκ βασιλέως χεῖρας.
 Εὐχήθηκε συγχώρησε καὶ κατευλόγησέ τον,
 Θεὸς δὲ παμμακάριστος εἶπε νὰ ἦναι μ' αὐτόν.

Ὁ πατριάρχης ἔβαλεν τότε ἐκείνην μίτραν
 εἰς δίσκον ὡραιώτατον ἐκείνόν τε τὸν μέγαν,
 καὶ ἐμεῖς τὴν ἐπροσδέχθημεν ἐκ χεῖρας πατριάρχου
 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ θείου ἀρχιθύτου.

Ὁ βασιλεὺς ἐκάθησεν ἐπάνω ἔς τὸ θρόνι του,
 καὶ βεστιάρης ἔφώνησε τοῦ θείου πατριάρχου.

Ὁ πατριάρχᾳ μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 ἁγίων ἁγιώτατε ὅλης τῆς οἰκουμένης!

Θεόδωρος δὲ ἑνδοξὸς ὁ μέγας βασιλεὺς
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου, μεγάλης τῆς Ῥωσίας

δῶρα χαρίζει σοι πολλά νὰ εὔχεται δι' αὐτον
 τὸν μέγαν τὸν θεόστεπτον τὸν θεοτιμημένον.
 Ποτῆρι δίδει σοι ἀργυρὸν μέγα καὶ χρυσεμένον,
 μὲ τέχνην ὠραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον.
 Δίδει σοι χάζδια καλὰ ἀπὸ τὴν Βενετίαν
 καὶ σόφια μεταξωτὰ, καὶ εὐμορφα ἀτλάζια,
 καὶ καμπουχάδες δίδει σοι μὲ εὐμορφα κλαδία,
 καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν.
 Δίδει σοι χρήματα πολλά, νογράτια μεγάλα,
 ἀπὸ τῆς βασιλείας του μὲ ἰδιάν του βοῦλλαν,
 νὰ εὔχεται διὰ ταῦτον καὶ διὰ τὴν βασιλείαν
 νὰ ἦναι πολυχρόνιοι νὰ ἔχουν πολλὴν ὑγείαν.

Ὁ πατριάρχης σήκωσε χεῖράς του τὰς ἀγίας,
 τὸν βασιλέα εὐχέθηκε μεγάλης τῆς Ῥωσίας,
 προσκύνησε, συγχώρησε καὶ κατευλόγησέ τον,
 θεὸς ὁ παμμακάριστος εἶπε νὰ ἦναι μ' αὐτον.
 Καὶ πάλιν μεταέφεραν ἀπὸ τῆς βασιλίσσης
 χαρίσματα ἐξαίρετα μετὰ τιμῆς μεγάλης.
 Καὶ πάλιν μεταφώνησεν ἄλλος τε βεστιάρης
 τὸν πατριάρχην μέγιστον τῆς Κωνσταντινουπόλεως·
 Ὁ πατριάρχᾳ μέγιστε τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 ἁγίων ἁγιώτατε ὅλης τῆς οἰκουμένης!
 Εἰρήνη ἡ βασίλισσα ἀνατολῆς καὶ δύσης,
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ τῆς Ῥωσίας ὅλης,
 Ἀστραχανίου, Καζανιοῦ, μεγάλου Νογρατίου,
 καὶ πάσης γῆς Ἀρκτώριας, μεγάλου Συμπηρίου,
 καὶ Ἰβερίας τῆς φρικτῆς ἐκείνης τῆς μεγάλης,
 ὁποῦ ἔλθε καὶ προσκύνησε δι' εὐλάβειας μεγάλης!
 δῶρα χαρίζει σοι πολλά, καλὴν εὐεργεσία
 νὰ εὔχεται διὰ τ' αὐτὴν καὶ διὰ τὸν βασιλέα.
 Ποτῆρι δίδει σοι ἀργυρὸν μέγα καὶ χρυσεμένον,
 μὲ τέχνην ὠραιώτατην εὐμορφα σκεπασμένον.
 Δίδει σοι χάζδια καλὰ ἀπὸ τὴν Βενετίαν,
 καὶ σόφια μεταξωτὰ, καὶ εὐμορφα ἀτλάζια,

καὶ καμπουχάδες δίδει σοι μὲ εὐμορφα κλαδία,
καὶ εὐμορφα σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρία.
Δίδει σοι χρήματα πολλὰ νογράτια μεγάλα
ἐξ ἀργυρίου καθαροῦ βασιλοβουλλωμένα,
νὰ εὐχесαι διὰ τ' αὐτὴν καὶ διὰ τὸν βασιλέα,
νὰ ἦναι πολυχρόνιοι νὰ ἔχουν πολλὴν ὑγεία,
καὶ ἡ εὐχή σου ἅγια εἰς τὸν θεὸν νὰ φθάσῃ
υἱοὺς καὶ θυγατέρας τε αὐτοὺς διὰ νὰ δώσῃ.

Ὁ πατριάρχης σήκωσε πρὸς οὐρανοὺς τὸ ὄμμα,
βασίλισσαν εὐχήθηκε καὶ βασιλέαν μέγα,
εὐχήθηκε, συγχώρησε καὶ κατευλόγησέ τους,
θεὸς καὶ παμμακάριστος νὰ ἦναι πάντα μ' αὐτοὺς
καὶ ἅγιοι ἀρχάγγελοι, προφῆται, ἀποστόλοι,
ἀρχιερεῖς καὶ μάρτυρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι.
Καὶ σχῆμα τότες ἔκαμεν ὁ μέγας πατριάρχης
πρὸς βασιλέα μέγιστον ὁ πρῶτος ἀρχιθύτης.

Καὶ δεύτερον ἐλάλησεν θεῖον μητροπολίτην
σοφὸν τὸν Ἱερόθεον καὶ θεῖον ἀρχιθύτην.
Μητροπολίτα ἄκουε κείνης Μονεμβασίας,
χαρίσματα ποῦ δίδει σοι ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας,
Θεόδωρος ὁ κράτιστος μεγάλης Μοσχοβίας,
Βλαντιμερίου, Νογρατιοῦ, μεγάλης τῆς Ῥωσίας.
Δῶρα χαρίζει σοι πολλὰ νὰ εὐχесαι δι' αὐτοὺς,
τὸν μέγαν τὸν θεόατεπταν, τὸν θεοτιμημένον.
Ποτήρι δίδει σοι ἀργυροῦν μέγα καὶ χρυσωμένον,
εὐμορφον ὠραιώτατον καλὰ ἔναι σκεπασμένον,
καὶ χάζδι· δίδει σοι καλὸν καὶ εὐμορφον ἀτλάζε
καὶ καμπουχᾶν Βενέτικον μεταξωτό ἔνα σόφι.
Δίδει σοι καὶ σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν,
καὶ χρήματα Νογράτια βασιλοβουλλωμένα.
Μητροπολίτης σήκωσε χεῖράς του τὰς τιμίας,
τὸν βασιλέα εὐχήθηκεν ἐξ ὅλης του καρδίας.
Ἐῖπε καὶ ἕτερα πολλὰ ὥσάν τὸν πατριάρχην,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπροσκύνησε τότε κατὰ τὴν τάξιν.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τρίτο ἐλάλησεν ἔσχατον ἐπισκόπων
 τοῦ θρόνου Ἐλασσῶνός τε ἐκείνων ἱερέων,
 Ἀρσένιον τὸν ταπεινὸν καὶ τὸν ξενιτευμένον,
 τοιούτους λόγους ἔφησε καὶ εἶπε πρὸς ἐκεῖνον.
 Ὡ ἀρχιθῦτα ταπεινὲ τοῦ Ἐλασσῶνος θρόνου
 καὶ χώρας περιφήμου τε ἐκείνης Δημονίκου,
 ὁποῦ ἔναι δόξα τῶν σοφῶν καὶ τῶν ῥητόρων κλέος.
 Ὁ αὐτοκράτωρ βασιλεὺς Θεόδωρος ὁ μέγας
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας,
 δῶρα σοὶ δίδει περισσὰ καλὴν εὐεργεσίαν,
 πάντα νὰ εὐχесαι Θεὸν δι' αὐτοῦ τὴν ὑγείαν.
 Ποτῆρι δίδει σοὶ ἀργυροῦν μέγα καὶ χρυσωμένον,
 πολλὰ ἔναι ὠραιώτατον καλὰ ἔναι σκεπασμένον·
 καὶ χάζδι δίδει σοὶ καλὸν καὶ εὐμορφον ἀτλάζι,
 καὶ καμπουχᾶν Βενέτικον μεταξωτό ἔναι σόφι.
 Χαρίζει σοὶ σαμούρια ἀπὸ τὴν Συμπηρίαν,
 καὶ χρήματα Νογράτια μὲ ἰδιάν τοῦ βοῦλλαν,
 πάντα νὰ εὐχесαι Θεὸν δι' αὐτοῦ τὴν ὑγείαν,
 νὰ ἦναι πολυχρόνιος νὰ ἔχῃ πολλὴν ὑγείαν.
 Τότες ἐγὼ ἐσήκωσα τὰς ταπεινάς μου χεῖρας
 τὸν βασιλέα εὐχήθηκα ἐξ ὅλης μου καρδίας,
 νὰ ζήσῃ χρόνους περισσοὺς νὰ ἔχῃ πολλὴν ὑγείαν.
 Καὶ πῆγα καὶ ἐκάθησα πάλιν ἐκεῖ ὁποῦ ἔμουν.
 Καὶ ἄλλους πάντας φώνησε τοῦ πατριάρχου ὁποῦ ἔτουν·
 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε τοῦ πατριάρχου ὅλοι·
 ὁ βασιλεὺς χαρίζει σας πολλὴν ἐλεημοσύνη.
 Καὶ πάντες ἐπροσκύνησαν τὸν μέγαν βασιλέα
 Θεόδωρον τὸν κράτιττον αὐτοκρατόρων μέγα.
 Πάλιν ἐγὼ ἐπροσκύνησα τότε τὸν βασιλέα
 Θεόδωρον τὸν κράτιστον ὀρθόδοξον τὸν μέγα,
 ἐνώπιον ἐφώνησα μετὰ φωνῆς μεγάλης.
 Ὡ βασιλεῦ Θεόδωρε ἀνατολῆς καὶ δύσης,
 Βλαντιμερίου, Μόσχοβου καὶ πάσης τῆς Ῥωσίας,
 καὶ πάσης γῆς Ἀρκτώριας, μεγάλης Συμπηρίας,

κράτιστε, εὐσεβέστατε, θεόστεπτε καὶ μέγα,
 ἁγίων ἁγιώτατε, τῶν εὐσεβῶν ἡ δόξα,
 ἐγὼ δ' εὐτελέστατος πάντων τῶν ἐπισκόπων,
 Ἀρσένιος δ' ταπεινός, μικρότερος τῶν ἄλλων,
 ἰδὼν σου [τὸ] φιλεύσπλαχνον ὁποῦ εἰς πάντας ἔχεις,
 εἰς ἰδικούς, εἰς ξένους τε καὶ εἰς τοὺς πάντας πράττεις
 φιλανθρωπίαν, ἔλεος τὴν καθεκάστην ἡμέραν,
 ἡγάπησα νὰ κάθημαι τόσον πολλὰ μακρὰ
 ἐκ συγγενῶν πατρίδος τε καὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας,
 πάντα νὰ εὐχῶμαι θεὸν νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας
 νὰ ᾄδῃς πολυχρόνιος νὰ ᾄδῃς πολλὴν ὑγείαν,
 νὰ βασιλεύῃς πάντοτε ἔθνη πολλὰ περισσὰ,
 νὰ πράττῃς πάντα τὰ καλὰ, ὡς ἔχεις προθυμίαν
 εὐεργεσίας περισσὰς τὴν καθεκάστην ἡμέραν.

Καὶ πάλιν ἐπροσκύνησα ἕως τῆς γῆς τὸ ὀδάφος
 Θεόδωρον τὸν ἄνακτα, χριστιανῶν τὸ κλέος.
 Ὁ βασιλεὺς μετὰ χαρᾶς ἔφησε πρὸς ἐμένα,
 νὰ ἔχῃς θάρρος περισσόν, νὰ ἀναπαύσῃς σένα,
 κάστρη νὰ ἔχῃς περισσὰ μὲ αὐτῶν τὰ χωρία
 ἀρχιερεὺς νὰ ᾄδῃς σὺ εἰς ἅπαντα ἐκεῖνα.

Καὶ πάλιν ἐπροσκύνησα ἕως τὴν γῆν καὶ εἶπα,
 Θεὸς δ' παμμακάριστος νὰ ᾄδῃς μ' αὐτὸν πάντα.
 Καὶ πατριάρχης μέγιστος ἔφησε δι' ἐμένα
 λόγια τὰ ὠφέλιμα πολλὰ εὐχαριστημένα.
 Καὶ πάλιν τότε' εὐλόγησεν ὁ μέγας πατριάρχης
 Θεόδωρον τὸν ἄνακτα Ῥωσίας τῆς μεγάλης,
 καὶ ἀπ' ἐκεῖ συγχωρήθηκαν ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου.
 Τότε καὶ συμπροβόδησεν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
 τὸν πατριάρχην μέγιστον τῆς Ῥώμης τε τῆς νέας
 ἕως τὴν πύλιν τὴν χρυσὴν ἐκείνου παλατίου.
 Ἐκεῖ καὶ ἐχωρίσθησαν ὁ εἰς ἀπὸ τοῦ ἄλλου,
 καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπορεύθημεν μετὰ πολλῶν ἀρχόντων
 εἰς οἴκους ὅπου ἡμεστέν μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων.

